

फोहट व्यवस्थापन तथा कटेसाबाई, कौसी खेती हाते पुरितका

फोहर व्यवस्थापन
तथा
करेसाबारी, कौसी खेती

हाते पुस्तिका

अधिकार सम्पद गान्धारी राजस्ता एवीकूर विकास समिति
बगलती सुपार आर्ये छाना

एकिकृत विकास समाज नेपाल
IDS-Nepal

प्रकाशक:
नेपाल सरकार
सहरी विकास मन्त्रालय
अधिकार सम्पन्न बागमती सभ्यता एकीकृत विकास समिति
बागमती सुधार आयोजना, थप आर्थिक लगानी (Additional Financing-AF)
तथा
एकीकृत विकास समाज, नेपाल

सहयोग
एशियाली विकास चैक
अवधारणा तथा लेखन
प्रभा पोखेल
डा. दुण्डीराज पाठक
शेषनारायण महर्जन

सम्पादन
निमेष रेग्मी

सामुदायिक नेतृत्व विकास मार्फत बागमतीको पर्यावरण सुधार कार्यक्रम, बागमती सुधार आयोजना

मुद्रक: प्रिन्ट प्लस प्रा. लि. महाराजगञ्ज
फोन: ०१-४३७०६५०, ५९००९८९ ईमेल: printplus01@gmail.com

(यो निर्देशिका फोहर व्यवस्थापनका सरल तरिकाहरूको बारेमा जानकारी दिनका लागि तयार पारिएको हो, यसमा उल्लेख भएका विषयहरु पुनः प्रकाशन गर्नुपरेमा खोल उल्लेख गर्नुपर्नेछ।)

पत्र संख्या:-
चलानी नं.:--

नेपाल सरकार
शहरी विकास मन्त्रालय
अधिकार सम्पन्न बागमती सभ्यता एकीकृत विकास समिति
बागमती सुधार आयोजना
गुहेश्वरी फाउट, काठमाडौं
२०७८

टेलिफोन नं.: ०१-४७९२९४४३
फैक्स : ०१-४७९२९४४८

मञ्जस्त्र

काठमाडौंको चिनारी र वैभवसंग अन्योन्याश्रित बागमती नदी यहाँको सहरीकरणको मारमा परेको छ। यहाँका लाखौं वासिन्दाको जीवनदायिनी बागमती, विष्णुमती र यसका सहायक नदीनालाहरु हुन् जसले यहाँका वासिन्दाहरुका लागि पर्यावरणीय सेवा प्रदान गरिरहेका छन्। अर्कातिर नदी किनारामा धेरै ऐतिहासिक, धार्मिक र पुरातात्त्विक सम्पदाहरु छन् जसले मौलिकता मार्फत पर्यटनको आधार प्रस्तुत गरिरहेका छन्। तिनको दिगो संरक्षण र उपयोगले उपत्यकाको सभ्यताको पहिचान दिनसक्छ। नदीमा बर्ने कलकल कञ्चन पार्नाले काठमाडौं उपत्यकाको सुन्दरता निखार्ने कुरामा दुईमत नहोला।

सहरीकरणको दबावमा मृतप्राप्त: बागमतीलाई पुरानै लयमा फर्काउने दिशामा नेपाल सरकार कटिबद्ध छ, यसका लागि योजनाबद्ध रुमपा विभिन्न चरणका कार्यहरु भझरहेका छन्। बागमती सुधार आयोजना यसैको एउटा पछिल्लो कडी हो। यो आयोजना कार्यान्वयन गर्न नेपाल सरकारले एशियाली विकास बैंकको ऋण र सहयोग लिएको छ साथै नेपाल सरकारको लगानी समेत रहेको छ। यो आयोजनाले बागमती नदीमा पानीको प्रवाह बढाएर बातावरणीय सुधारको लक्ष्य लिएको छ। आयोजनाबाट बागमतीका दुवै किनारालाई सुन्दर बनाउने, शिवपुरी क्षेत्र बागमतीको जलभण्डार भएकोले त्यहाँ पनि संरक्षण कार्यहरु गर्ने, सुख्खा याममा नदीमा पानी प्रवाह सुचारू राख्न वर्षातको पानी संकलनका लागि धाप बाँध निर्माण, बाढी पूर्वानुमान प्रणाली स्थापना गर्ने लगायतका धुप्रै विकासका कार्यहरु अधि बढाएको छ। आयोजनाको दोस्रो चरण अन्तर्गत बागमतीको धापाथली बल्बु क्षेत्रको नदी किनाराको सौन्दर्यीकरणका लागि त्यहाँका ऐतिहासिक, धार्मिक र पुरातात्त्विक धाप, मठ मन्दिरहरुको पुनर्स्थापना गरी नदी किनारालाई विहान बेलुका टहल्ल लायक ठाउँ बनाउने प्रयत्न जारी छ। गोर्कण क्षेत्रमा भूसतह व्यवस्थापन मार्फत् मन्दिर क्षेत्रलाई सुन्दर बनाउने कार्य हुँदैछ। यसै गरी गोर्कणेश्वर देखि उत्तरगाया, गुहेश्वरी क्षेत्रलाई पनि सुन्दर बनाउने कार्य हुँदैछ। समग्रमा सफा, सुन्दर र जीवनले भरिएको बागमती बनाउने ध्येय यस समितिको छ, जुन नदीलाई हेरेर हामी गौरव गर्न सकौँ।

नदी किनाराको सफाइमा फोहर व्यवस्थापनको महत्वपूर्ण भूमिका रहने अनुभव प्राप्त गरेका छौं। त्यसैले आयोजनाले नदी बरपरका समुदायमा फोहरमैला व्यवस्थापन सम्बन्धी जनचेतना विस्तार गर्ने र त्यसको व्यवस्थापनमा जनसहभागीता प्रवर्द्धन गर्ने लक्ष्य लिई कार्य गरिरहेको छ। यसका लागि घरघरमा कुहिने र नकुहिने फोहर छुट्याउने, कुहिने फोहरलाई विभिन्न विधि प्रयोग गरी कम्पोष्ट मल बनाउन सकिने र यसरी फोहरबाट उत्पादन हुने मल प्रयोग गरी कौसी तथा करेसाबारी हरामरा पान सकिने सन्देश प्रवाह गरिएको छ। यसका लागि यससम्बन्धी समुदाय स्तरका श्रृंखलाबद्ध तालिमहरुको आयोजना हुँदैछन्। प्रस्तुत पुस्तिका सोही तालिमका लागि आवश्यक पर्ने सन्दर्भमा सामग्रीको लागि उत्पादन गरिएको हो। यसले फोहरको न्यूनीकरण, पुनः प्रयोग तथा पुनः प्रसोधन बारेमा जानकारी दिएको पाएको छु। पुस्तिकामित्र उल्लेख गरिएका कम्पोष्ट बनाउने विन कम्पोष्ट, गड्यैले मल र सागा मल लगायतका विधिहरु अपनाउन सकेमा कुहिने फोहर आफै घरमा व्यवस्थापन गर्न सकिन्दै। त्यसैगरी यस पुस्तिकाले मल उत्पादन सँगै करेसाबारी खेतीका सरल तरिकाहरु प्रस्तुत गरेको छ जसले धरायसी कुहिने फोहर व्यवस्थापनमा हेरेक परिवारलाई आवश्यक ज्ञान प्रदान गर्नेछ। यसको अलावा आयोजना मार्फत यस समितिले धरायसी फोहरबाट कम्पोष्ट मल उत्पादनका लागि आवश्यक पर्ने विनहरु सहुलियत दरमा उपलब्ध गराएको छ। यी सबै प्रयासमा आम नागरिकको सहभागिताको अपेक्षा गरेका छौं।

अन्तमा, “नजाने फोहर जाने मोहर” भन्ने तथ्यलाई आत्मसाथ गरी धरायसी फोहर व्यवस्थापनमा हामी सबैले प्रयास गरौँ। नदी पर्यावरणको संरक्षण गरी बागमती सभ्यताको पुनर्स्थापनमा हातेमालो गरौँ।

उद्धब प्रसाद तिमल्सेना
अध्यक्ष

अधिकार सम्पन्न बागमती सभ्यता एकीकृत विकास समिति

पद संख्या:-
चलानी नं.:-

नेपाल सरकार
शहरी विकास मन्त्रालय
अधिकार सम्पन्न बागमती सञ्चालन एवं कृत विकास समिति
बागमती सुधार आयोजना
गुहेश्वरी फोटो, काठमाडौं
२०८०

टेलिफोन नं.: ०१-५७९२९१४३
फैक्स : ०१-५७९२९१४४

मन्त्रिय

सहरीकरणको दबावमा मृतप्रायः बागमतीलाई पुरानै लयमा फर्काउने कार्यमा नेपाल सरकार कटिवढु छ, यसका लागि योजनावद्ध रूमपा विभिन्न प्रयासहरु भइरहेका छन् । बागमती कार्ययोजनाले निर्दिष्ट गरेका कार्यहरु अधि बढाउन नेपाल सरकारको लगानी र एडीबीको ऋणको उपयोग गरी बागमती सुधार आयोजना सञ्चालन भइरहेको छ । सहरी क्षेत्रको नदी सुधारका लागि यो नौलो प्रयास हो । आयोजनाबाट बागमतीका दुवै किनारलाई सुन्दर बनाउने, शिवपुरी क्षेत्र बागमतीको जलाधार भएकोले त्यहाँपनि संरक्षण कार्यहरु गर्ने प्रयासहरु जारी छन् । त्यसैगरी सुखदायाममा नदीमा पानी प्रवाह सुचारु राख्न वर्षातको पानी संकलनका लागि धाप बाँध निर्माण गर्ने, बाढी पूर्वानुमान प्रणालीहरु स्थापना गर्ने लगायतका थुपै कार्यहरु अघि बढेको छ ।

आयोजनाको दोस्रो चरण अन्तर्गत बागमतीको थापाथली-बल्खु क्षेत्रको नदी किनाराको सौन्दर्यकरणका लागि त्यहाँ रहेका ऐतिहासिक, धार्मिक र पुरातात्त्विक घाट, मठ मन्दिरहरुको पुनर्स्थापना गरी नदी किनारलाई Space for People बनाउने प्रयत्न जारी छ । गोकर्ण जस्तो पवित्र क्षेत्रमा मन्दिर क्षेत्र सुन्दर बनाउने कार्य हुँदैछ । यसैगरी गोकर्णश्वर देखि उत्तयगाया क्षेत्र, गुहेश्वरी क्षेत्रलाई पनि सुन्दर बनाउने कार्य हुँदैछ । समग्रमा सफा, सुन्दर र जीवनले भरिएको बागमती बनाउने ध्येय यस आयोजनाको छ, जुन नदीलाई हेरेर हामी गौरव गर्न सकौ ।

भौतिक निर्माणले मात्रै घना आवादी बीचको नदी सफा रहन सक्दैन । हेरेक नागरिकले नदी प्रणालीलाई माया गर्न सक्यो, घरघरमा फोहर व्यवस्थापन हुनसक्यो भने नदी प्रणालीमा मिसिने फोहर स्वतः कम भएर जान्छ । त्यसका लागि यहाँका बासिन्दाहरु जागरूक हुन जरुरी छ । यो आवश्यकताबोध गरी आयोजनाले सामुदायिक नेतृत्व विकास मार्फत बागमतीको पर्यावरण सुधार कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको छ । यो नदी संरक्षणमा जनसहभागिता प्रवर्द्धन गर्ने कार्यक्रम हो । यसमार्फत् बागमती नदीमा मिसिने फोहरलाई स्थानीय स्तरमा नै विद्यमान उत्कृष्ट व्यवस्थापन विधिहरुको मार्फत व्यवस्थापन गर्ने लक्ष्यसाथ विभिन्न कार्यक्रमहरु सञ्चालन गरिए छ । फोहर व्यवस्थापनको “3R” पद्धति अनुसरण गर्न आयोजनाले स्थानीय समाजसेवी तथा स्वयंसेवीहरुलाई प्रशिक्षकको रूपमा विकास गर्ने लक्ष्य लिएको छ । उहाँहरुलाई प्रशिक्षक प्रशिक्षण प्रदान गरी त्यसबाट स्थानीय स्तरमा फोहर व्यवस्थापनको ज्ञान फैलाउने लक्ष्य साथ कार्य भइरहेको छ ।

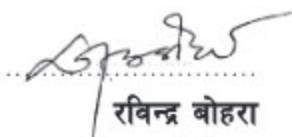
पत्र संख्या:-
चलानी नं.:-

नेपाल सरकार
शहरी विकास मन्त्रालय
अधिकार सम्पन्न बागमती सभ्यता एवं कृषि विकास समिति
बागमती सुधार आयोजना
गुडेश्वरी फाउट, काठमाडौं

टेलिफोन नं.: ०१-४७९२९४३
फैक्स : ०१-४७९२९४८

यस क्रममा समुदाय स्तरमा फोहर व्यवस्थापन तालिम सञ्चालन गर्ने फोहर व्यवस्थापनका तरिका र कौसी खेतीका प्रमुख पक्षहरु जानकारी गराउने सामग्रीको अभावलाई मध्यनजर गरी यो फोहर व्यवस्थापन सम्बन्धी हाते पुस्तिका तयार पारिएको हो। नेपाल सरकारको प्राथमिकता अनुसार यो पुस्तिकाले निश्चय नै बागमती नदी वरिपरिका समुदायमा परिवर्तन ल्याउन र नदी सफा राख्न सजिलो पार्ने आशा लिएका छौं।

अन्तमा, आफ्नो घरको फोहर व्यवस्थापनमा हामी सबैले जिम्मेवारी महशुष गरौँ। घर, टोल र सहर सफा राख्नौ। सफा रहौं, सभ्य बनौं।

रविन्द्र बोहरा
आयोजना निर्देशक
बागमती सुधार आयोजना

प्रकाशकीय

तरल र ठोस फोहर व्यवस्थापन, स्थानीय तथा केन्द्रीय सरकारको लागि भन भन ठूलो चुनौतिको विषय बनेको छ । उचित तरिकाले फोहर व्यवस्थापन गर्न नसक्नाले सहरी वातावरणमा ठूलो समस्या आएको देखिन्छ । सहरी वातावरणमा आएको फोहर व्यवस्थापनको चुनौतिले गर्दा नदीनाला तथा स्वच्छ पानीका स्रोतहरूमा पनि फोहर थुप्रिन गई अस्तव्यस्त हुने कम बढ्दैछ । यसलाई समयमै सम्बोधन गर्न नसके भविष्यमा यो समस्याले अझै विकराल रूप धारण गर्ने निश्चित छ ।

यस सन्दर्भमा स्थानीय स्तरमै फोहर व्यवस्थापन गर्न आवश्यक विभिन्न प्रकारहका सीपहरुका बारेमा सरल तरिकाले जानकारी दिने अभिप्रायले यो हाते पुस्तिका तयार पारिएको छ । सरोकारबालाहरुको सहभागिताका माध्यमद्वारा स्रोतमै फोहरको वर्गीकरण गर्दा पुनः प्रयोग तथा पुनः चक्रीय प्रयोगमा लैजान सकिने हुन्छ । कुहिने र नकुहिने फोहरलाई एकै ठाउंमा मिसाउनुको साँटो त्यसलाई छुट्याएर कुहिने फोहरबाट सजिलै कम्पोष्ट मल बनाउन सकिन्छ, जुन मलको प्रयोगले गर्दा माटोको उर्वराशक्ति पनि बढ्दू र पैष्टिक तत्वयुक्त खाद्यान्त पनि उपलब्ध हुन्छ । यसबाहेक सजिलै गल्ने फोहरलाई घरेलु तथा सामुदायिक तहमै मल बनाउंदा ल्याण्डफिल साइटको क्षमता (आयु) बढ्ने हुन्छ, निकै कम फोहर मात्र ल्याण्डफिल साइटमा पुऱ्याए पुऱ्यछ । जसले गर्दा ठूलो आर्थिक भार कम हुन्नगाई उक्त रकम विकास निर्माणमा लगाउन सकिने हुन्छ । साथै स्वस्थकर वातावरणमा जीउन पाउने नागरिकको स्वैधानिक अधिकारको पनि सुनिश्चिता कायम गर्न सजिलो हुन्छ । साथै छोटो समयका फोहर संकलनमा हुने व्यवधानले जतातै फोहर थुप्राने समस्याबाट राहत हनेछ ।

'फोहरबाट मोहर' भन्ने सोचका साथ तयार पारिएको यस हाते पुस्तिकाले नागरिक देखि सबै तहका सरकारलाई ठूलो मद्दत पुग्ने विश्वास लिइएको छ । सामान्य नागरिकलाई पनि सरल र सहज रूपमा विभिन्न उपाय अपनाई घरमै फोहोर व्यवस्थापनको विधि सिकाउने उद्देश्यका साथ तयार पारिएको यस पुस्तिकाले कौसी खेती गर्न चाहनेको लागि पनि ठूलो अवसर प्रदान गर्ने विश्वास लिइएको छ ।

उत्पादित सहरी ठोस फोहर मध्येमा ६०-७० प्रतिशत कुहिने प्रकृतिको हुने हुँदा यसलाई विभिन्न माध्यमबाट पुनः प्रयोग गर्ने र बाग्मती नदी लगायत सहरी वातावरण प्रदुषण कम गर्ने प्रेरित गर्ने लक्ष्य बाग्मती सुधार अयोजनाले लिएको छ । यस क्रममा आयोजना अन्तर्गत सामुदायिक नेतृत्व विकास मार्फत बाग्मतीको पर्यावरण सुधार कार्यक्रमको जिम्मेवारी बहन गरिरहेको एकीकृत विकास समाजद्वारा सञ्चालन गरिने तालिम कार्यक्रमका लागि समेत सहयोग पुग्ने गरी यो हाते पुस्तिका तयार पारिएको हो । २०१६-२०१९ सम्म सम्पन्न फोहर व्यवस्थापन तथा सामाजिक परिचालन कार्यक्रम कार्यान्वयनमा

यो स्रोत पुस्तिकाबाट समुदायलाई उचित व्यवस्थापकीय ज्ञान सीप प्रदान गर्न धेरै उपयोगी सिद्ध भएको थियो । यो पुस्तिका तयारीको नेतृत्व गर्नुहुने फोहर व्यवस्थापन विज्ञ डा. दुण्डीराज पाठक, उहाँको टिममा रहेर सहयोग पुऱ्याउने शेष नारायण महर्जन, सम्पादन गर्नुहुने निमेष रेग्मी र पुस्तिका तयार पार्न सघाउनुहुने अन्य सबै विज्ञ तथा आयोजना परिवारप्रति धन्यवाद ज्ञापन गर्दछौं । साथै यस पुस्तिकाले फोहर व्यवस्थापन र नदी सफाइका क्षेत्रमा काम गर्ने अभियन्ताहरुमा थोरै भए पनि ज्ञान, सीप र उत्प्रेरणा प्रदान हुने अपेक्षा समेत गर्दछौं । धन्यवाद ।

प्रभा पोख्रेल

टिम लिडर

सामुदायिक नेतृत्व विकास मार्फत बागमतीको पर्यावरण सुधार कार्यक्रम

बागमती सुधार आयोजना - BRBIP-AF

विषयसूची

	पेज नं.
भाग १	०१
परिचय	०१
१.१ पृष्ठभूमि	०१
१.२ हाते पुस्तकाको उद्देश्य	०३
भाग २	०४
फोहरको बारेमा जानकारी	०४
२.१ फोहरको विनारी	०४
२.२ फोहरका स्रोत	०४
२.२.१ नगरजन्य फोहर	०४
२.२.२ औद्योगिक फोहर	०५
२.२.३ स्वास्थ्य संस्थावाट निस्कने फोहर	०५
२.२.४ निर्माण तथा विपद्जन्य फोहर	०५
२.२.५ कृषि र पशुपालनजन्य फोहर	०६
२.२.६ मरेका पशुपक्षी	०६
२.३ फोहरको बर्गीकरण	०६
२.३.१ जैविक तथा कुहिने फोहर	०६
२.३.२ अजैविक तथा नकुहिने फोहर	०६
२.३.३ संकमित तथा हानिकारक फोहर	०७
२.४ अव्यवस्थित फोहरबाट जनस्वास्थ्य र वातावरणमा पर्ने प्रमुख असरहरू	०७
भाग ३	०८
फोहर व्यवस्थापन: समस्या र समाधानका उपायहरू	०८
३.१ पृष्ठभूमि	०८
३.२ एकीकृत फोहर व्यवस्थापन	०८
३.३ फोहर व्यवस्थापनका उपाय	०९
३.३.१ स्रोतमा फोहर न्यूनीकरण	१०
३.३.२ फोहरको पुनः प्रयोग र पुनः चक्रीय प्रयोग	१०
३.३.३ संकलन र दुवानी	११
३.३.४ फोहर प्रसोधन	११
३.३.५ फोहरको सुरक्षित विसर्जन	१२

विषयसूची

भाग ४

कुहिने फोहर व्यवस्थापन

	पेज नं.
४.१ कम्पोष्ट मल	१३
४.१.१. कम्पोष्ट मल बनाउनुको उद्देश्य	१३
४.१.२ कम्पोष्ट मलका फाइदाहरु	१३
४.२ कम्पोष्ट मल बनाउने तरिकाहरु	१४
४.२.१. कम्पोष्ट मल	१४
४.२.१.१ कम्पोष्ट विनको विवरण	१४
४.२.१.२ भाँडासँग आउने औजारहरु	१५
४.२.१.३ मल बनाउन गर्नुपर्ने पूर्व तयारी	१५
४.२.१.४ मल बनाउने विधि	१७
४.२.१.५ मल तयार भए नभएको परीक्षण गर्ने तरिका	१८
४.२.१.६ मल संकलन गर्ने विधि	१८
४.२.१.७ मल बनाउँदा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु	१९
४.२.१.८ कम्पोष्ट मलका फाइदाहरु	१९
४.२.२) गड्यौले मल	२२
४.२.२.१ प्राइगारिक मल उत्पादनमा गड्यौलापालन प्रविधि	२२
४.२.२.२ गड्यौलापालन गर्दा आवश्यक सामग्रीहरु	२३
४.२.२.३ गड्यौलाका प्रकारहरु	२३
४.२.२.४ गड्यौलापालन गर्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु	२३
४.२.२.५ गड्यौला मल बनाउने तरिका	२४
४.२.३ साँगा मल प्रविधि	२७
४.२.३.१ साँगा मल बनाउनका लागि चाहिने सामग्रीहरु	२७
४.२.३.२ साँगा मल बनाउने तरिका	२७
४.३ जोडन	२८
क) इएम (जीवातु)	२८
ख) इएमको प्रयोग	२८
ग) इएमको जागृतीकरण	२९
घ) फोहर व्यवस्थापनमा इएमको प्रयोग	२९
घ) बोकासी तयार पार्ने विधि र प्रयोग	२९

विषयसूची

	पेज नं.
भाग ५	
नकुहिने फोहर व्यवस्थापन	३१
५.१ परिचय	३१
५.२ पुनः प्रयोग	३१
५.३ पुनः चक्रीय प्रयोग	३१
भाग ६	
करेसाबारी तथा कौसी खेतीको परिचय	३१
६.१ कौसी खेतीको लागि ध्यान दिनपर्ने कुराहरु	३१
६.२ तरकारीको बीउ रोजे तथा विरुवा सार्ने तरिका	३५
६.३ करेसाबारी निर्माणको लागि आवश्यक कुराहरु	३५
६.४ कौसी खेतीको लागि ठाउँको तयारी	३६
६.५ कौसी/करेसाबारी खेतीमा प्रयोग हुने माटो	३६
६.६ मलखादको प्रकार	४०
६.७ मलमा उपलब्ध हुने खाद्यतत्वहरु	४०
६.८ माटोको व्यवस्थापन	४०
६.९ माटो, मलको परिमाण र समिश्रण बनाउने तरिका	४०
६.१० गोडमेल	४१
६.११ ध्यानदिनु पर्नेकुरा	४१
६.१२ बालीका प्रमुख रोग, कीराहरु तथा अन्य सत्रुजीव व्यवस्थापन	४२
६.१३ रोगहरु	४२
६.१४ कौसी तथा करेसाबारीमा रोग तथा किराको नियन्त्रण	४३
७) वार्षिक बालीपात्रो, अन्तरबाली तथा धुम्ती बाली सम्बन्धी जानकारी	४४
७.१) मौसम अनुसारका बालीहरु	४७
७.२) बीउ/बेर्ना लगाउने तरिका	४९
७.३) धुम्ती बाली (बाली चक)	४९
७.४) अन्तर बाली (भित्री बाली)	५०
७.५) अन्तुलिन भोजन र पोषणमा तरकारी/फलफूलको भूमिका	५०
७.६) मानिसलाई चाहिने खाद्य पोषण	५०
७.७) खाद्य पोषण सारांश	५१
७.८) कौसी खेतीमा पानीको सदुपयोग गर्ने तरिका	५२
फोहर व्यवस्थापन र कौसी, करेसाबारी खेतीसँग सम्बन्धित उपयोगी सेवा प्रदायकहरु	५४

भाग १

परिचय

१. पृष्ठभूमि

अनियन्त्रित र अव्यवस्थित रूपमा बढ़दै गरेको सहरीकरण र बढ़दो जनसंख्याको चाप अनि फोहर व्यवस्थापनको उचित विधि नहुँदा सहरी क्षेत्र फोहरबाट आकान्त बनेको छ । घरायसी फोहर, सेफटीट्याइकीबाट निस्कने मानव मलमूत्र सहितको फोहर प्रसोधन विना सीधै खोलामा मिसाउने प्रवृत्तिले समस्या निम्त्याएको छ । यही फोहरले काठमाडौं उपत्यकाका नदीनाला प्रदुषित भएका हुन् । उपत्यकाको सम्मता, संस्कार र धार्मिक आस्था बोकेका बागमती, विष्णुमती र यिनका सहायक नदीले अत्याधिक फोहरमैलाका कारण आफ्नो पहिचान गुमाउने अवस्थामा पुगेका छन् । बढ़दो सहरीकरण, अव्यवस्थित वस्ती, फोहर व्यवस्थापनको उचित विधिको अभाव, जनचेतनाको कमि, दायित्वबोधको कमि कार्यान्वयन तहमा भएका कमि-कमजोरीका कारण अहिले सिंगो उपत्यकासँगै नदीनालाहरु प्रदुषित भएका छन् । यसलाई पुनर्जीवन दिन र नदी वातावरणलाई सुन्दर र हराभरा बनाउन सरकार र समुदायका तर्फबाट विभिन्न पहलहरु भएका छन् ।

घर तथा समुदायमा आफूले यथास्थितिमा उपयोग गर्न नसकिएको वस्तुलाई काम नलाग्ने वा फ्याक्नुपर्ने वस्तु अर्थात फोहरको रूपमा चित्रण गर्ने गरिन्छ । तर फोहर काम नलाग्ने वस्तु हो भन्ने नै हुँदैन । हामीसँग यसको व्यवस्थापनको ज्ञान, सीप र जाँगर भएमा फोहर पनि हाम्रा लागि स्रोत हुनसक्छ । तर फोहर व्यवस्थापन हाम्रो जिम्मेवारी होइन भन्ने आम मानसिकताले यसको व्यवस्थापनमा चुनौति सिर्जना भएको छ । हामी यसलाई कुहिने र नकुहिने वस्तुको रूपमा छुट्याउन सक्छौं, यहीबाट फोहर व्यवस्थापनको कार्य सुरु हुन्छ । फोहर समस्या हैन, समस्या त हामीले फोहरलाई हेर्ने दृष्टिकोण हो । अहिले जस्तै गरी फोहर यत्रत्र फाल्ने हो भने फोहर समस्या हो । यथोचित व्यवस्थापन गर्न सक्ने हो भने फोहर फाल्ने वस्तु नभएर मोहर हो ।

बागमती, विष्णुमती लगायतका उपत्यकाका नदी सम्पदाहरुको संरक्षण र सुधारको जिम्मेवारी पाएको अधिकार सम्पन्न बागमती सम्मता एकीकृत विकास

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

समितिले विभिन्न कार्यहरु मार्फत नदी क्षेत्रको पर्यावरण सुधारको कार्य गरीहेको छ। यसै क्रममा बागमती सुधार आयोजना मार्फत समुदायसँग हातेमालो गर्दै आयोजनका कार्यहरु अधि बढाउने नीति लिइको छ। विगतमा आयोजनाले आयोजनाले आयोजना क्षेत्रमा काम गर्ने संघ संस्थाहरुको छाता संस्थाका रूपमा बागमती सुन्दरता सरोकार मञ्चको गठन गर्न सहजीकरण गरी बागमती नदीसँग जोडिएका काठमाडौं महानगरपालिका, गोकर्णश्वर र कागेश्वरी मनो हरा नगरपालिकाका १८ बडामा बडास्तरका समिति र केन्द्रीय स्तरको एक समिति गठन गरी फोहर व्यवस्थापनमा सरिक गराएको थियो। कार्यक्रमका सिकाइलाई आधार बनाएर हाल काठमाडौं र ललितपुर महानगरपालिकाका साथै किर्तीपुर नगरपालिकाको बागमतीसँग जोडिएका क्रमशः ८, ८ र ३ गरी १९ बडाहरुमा फोहर व्यवस्थापन नमूना कार्यक्रमहरु सञ्चालन गर्दैछ। कार्यक्रम अन्तर्गत नागरीकका घर-आँगन मात्र हैन नदीनाला पनि सफा हुनसक्छन् भन्ने मान्यताका साथ सरकारले समुदायसँगको सहकार्यमा जनचेतनामूलक कार्यक्रम गर्ने र फोहर व्यवस्थापनको विधि बसाल्ने कामलाई अहिले जोड दिएको छ।

बागमती सुधार आयोजना अन्तर्गत सञ्चालित सामुदायिक नेतृत्व विकास मार्फत बागमतीको पर्यावरण सुधार कार्यक्रमको कार्यान्वयन गर्ने क्रममा विभिन्न बडाका प्रतिनिधिहरु, संस्थाका अगुवा, समुदायसँग अन्तरक्रिया गर्दा र बागमती नदी किनाराको अबलोकन गर्दा के पाइयो भने हामीसँग फोहरलाई बुझ्ने, यसलाई व्यवस्थापन गर्ने ज्ञान, सीप र विधिको अभाव छ। मानिसहरु फोहरमैलावाट मुक्त हुन चाहन्छन् तर उपाय देख्दैनन्। फोहरलाई मोहर बनाउन सकिन्छ भनेको सुने पनि व्यवहारिक ज्ञान छैन्। यही अभावलाई पुरा गर्नका लागि तालिम सामग्रीका रूपमा प्रयोग गर्ने गरी यो हाते पुस्तिका तयार पारिएको हो। बडाका प्रतिधिनि, विभिन्न संस्थाका अगुवा र समुदायसँग यस आयोजनाका विज्ञहरुले गरेको अन्तरक्रिया, तालिमको आवश्यकता पहिचानका आधारमा यो पुस्तिका तयार गरीएको हो। विगतमा पुस्तिकाको मस्यौदा तयार भएपश्चात यसमा आधारित भएर विभिन्न बडामा तालिमहरु सञ्चालन गरी यसलाई परीक्षण गरी आवश्यक सुधार गरीएको छ। यसको मूल उद्देश्य भनेको समुदायमा फोहरलाई हेर्ने सकारात्मक दृष्टिकोण तयार पार्न प्रोत्साहन गर्ने र फोहर व्यवस्थापनका लागि गर्न सकिने कामहरुका बारेमा सरल जानकारी दिने रहेको छ।

यस हाते पुस्तिकामा फोहरको परिचय, यसले गर्ने असर, फोहरलाई घटाउने तथा पुनः प्रयोग गर्ने उपाय, फोहरबाट कम्पोष्ट मल बनाउने उपाय, मलको प्रयोग गरी कौसी खेती गर्ने सीप र नक्हिने फोहरलाई व्यवस्थापन गर्ने विधि जस्ता विषयहरु समावेश गरीएको छ। यसलाई सर्वसाधारणले पनि सरल किसिमले बुझ्न सक्ने गरी तयार गरीएको छ। यो हाते पुस्तिका बागमती नदी किनारामा बसोबास गर्ने सर्वसाधारण, बागमती सुन्दरता सरोकार मञ्चका सदस्यहरु, बागमती सफाई अभियन्तालाई लक्षित गरी तयार गरीएको हो। यो हाते पुस्तिकाको अध्ययनबाट जोसुकै व्यक्तिले पनि फोहर व्यवस्थापन गर्न सक्ने अपेक्षा गर्न सकिन्छ।

१.२ हाते पुस्तिकाको उद्देश्य

यस हाते पुस्तिकाको मूल उद्देश्य समुदायमा फोहरलाई हेँ सकारात्मक दृष्टिकोण तयार पार्न सघाउ पुऱ्याउने र यस सम्बन्धी आवश्यक ज्ञान, सीप दिई फोहर व्यवस्थापनका लागि समुदायलाई उत्प्रेरित गर्ने रहेको छ ।

पुस्तिकाका अन्य उद्देश्यहरू :

- ▶ बागमती नदी किनाराका वस्तीहरूबाट उत्पादन हुने फोहरलाई घरमै उचित व्यवस्थापन गरी फोहरलाई कम गर्ने र नदीलाई सफा राख्न सहयोग पुऱ्याउने
- ▶ फोहरले पार्नसक्ने असरका सम्बन्धमा समुदायमा जनचेतना फैलाउने
- ▶ फोहर व्यवस्थापन सम्बन्धी ज्ञान र सीपलाई सरल तरिकाले प्रस्तुत गर्ने

भाग ३

फोहरको बारेमा जानकारी

२.१ फोहरको चिनारी

साधारणतयः हामीलाई काम नलाग्ने वा प्रयोग नहुने फालिएका वस्तुहरु नै फोहर हुन्। फोहर ठोस र तरल दुवै स्वरूपमा रहन्छन्। हामीलाई काम नलाग्ने भनि मिल्काएका धेरै वस्तुहरु अरुलाई काम लाग्न सक्छन्। त्यसैले हामीले प्रयोग गर्न नजानेका वस्तु वा हामीलाई आवश्यक नभएका वस्तु नै फोहर हुन्। कुनै पनि वस्तुलाई फ्याँकेमा त्यो फोहर हुन्छ, उपयोग गरेको खण्डमा स्रोत तथा कच्चा पदार्थ हुन्छ।

जाताभारी फोहर फालेको

२.२ फोहरका स्रोत

न्यून सहरीकरण भएका नगरपालिका तथा साना बजार क्षेत्रहरु नगरजन्य फोहरमा घरायसी फोहर बढी मात्रामा रहन्छन् भने व्यापारिक तथा पर्यटकीय क्षेत्र बढी भएका तथा तीव्र सहरीकरण भएका क्षेत्रमा घरायसी फोहरको साथै व्यापारिक फोहरको मात्रा पनि उत्तिकै हुन्छ। हामीकहाँ विभिन्न स्रोतबाट फोहर उत्पादन हुन्छन् जसलाई यसरी उल्लेख गर्न सकिन्छ।

क्वार्डीले संकरित फोहर पुन. चक्रीय प्रयोगका लागि पठाउन लागेको

२.२.१ नगरजन्य फोहर

- ▶ घरायसी फोहर: आवासीय क्षेत्रबाट निस्कने फोहर
- ▶ व्यापारजन्य फोहर: व्यापारिक संस्था जस्तै: पसल, होटल तथा रेष्टुरेन्टबाट निस्कने फोहर

- ▶ संस्थाजन्य फोहर: कार्यालय, विद्यालय लगायतका विभिन्न संस्थाबाट निस्कने फोहर
- ▶ सडक सफाइ गर्दा निस्कने फोहर
- ▶ पार्क, बगैँचा तथा तरकारी बजारबाट निस्कने फोहर

२.२.२ औद्योगिक फोहर

कलकारखानाबाट विभिन्न सामग्री उत्पादन गर्ने क्रममा सामान्य फोहरका साथै रासायनिक पदार्थ मिश्रित हानिकारक फोहर उत्पादन हुन्छ । त्यसलाई औद्योगिक फोहर भनिन्छ ।

२.२.३ स्वास्थ्य संस्थाबाट निस्कने फोहर

स्वास्थ्य सेवा उपलब्ध गराउने विभिन्न संस्थाबाट निस्केका फोहरलाई स्वास्थ्यजन्य फोहर भनिन्छ, यस्तो फोहरमा १० देखि ३० प्रतिसतसम्म मात्र संक्रमित तथा हानिकारक फोहर हुन्छन् । जस्तै: विरामीलाई प्रयोग गरीएको सिरिङ्ग, प्रयोगशालाबाट निस्कने फोहर, मिति गुञ्जिसकेका विभिन्न औषधि, उपचारको क्रममा प्रयोग भएका पञ्जा, कटन, शल्यक्रियाको क्रममा निकालिएका मानव अंग इत्यादि । वाँकी नगरजन्य फोहर जस्तै साधारण प्रकृतिका फोहर नै हुन्छन् तर यी सामान्य फोहरलाई पनि संक्रमित तथा हानिकारक फोहरमा मिसाएमा फोहर शतप्रतिशत नै संक्रमित तथा हानिकारक हुन्जान्छ । यस्तो खालको फोहर व्यवस्थापन जटील हुन्छ ।

अस्पतालजन्य फोहर

२.२.४ निर्माण तथा विपदजन्य फोहर

भूकम्प, प्राकृतिक प्रकोप लगायतका विपदका कारण तथा निर्माण कार्य गर्दा उत्पादन हुने फोहरलाई निर्माण/ तथा विपदजन्य फोहर भनिन्छ । यसमा साधारण फोहर सँगसँगै हानिकारक फोहरहरु पनि हुनसक्छन् । त्यस्तो फोहर विपदको प्रकृति अनुसार फरक फरक हुन्छ । विपदको मात्रा अनुसार फोहरको परिमाण पनि फरक हुन्छ । खासगरी विपद व्यवस्थापन अन्तर्गत उद्धार तथा राहतमा बढी मात्रामा ध्यान केन्द्रीत हुनुपर्ने कारण यस्तो फोहरको व्यवस्थापनमा कमै मात्रामा जिम्मेवार निकायको ध्यान केन्द्रीत भएको पाइन्छ । तर यो क्षेत्र पनि अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन्छ ।

खोला किनारमा जायामारी फोहर विसर्जन गरीएको

२.२.५ कृषि र पशुपालनजन्य फोहर

कृषि कार्य गर्दा पनि धेरै प्रकारका फोहर उत्पादन हुन्छन्। बालीनाली थन्क्याएपछि बाँकी रहेका वस्तुहरु फोहरको रूपमा रहन्छन्। जस्तै: मकैको ढोड, गहुङ्को छ्वाली, भारपातजन्य फोहर आदि। व्यवसायिक कृषि कार्यहरु गर्दा पनि फोहर उत्पादन हुन्छ। बालीनालीमा प्रयोग गरीने विषादीजन्य फोहर, उपयोग नभएको रासायनिक मल आदि पनि यस श्रेणीमा पर्दछन्।

त्यसैगरी कुखुरापालन व्यवसाय, वधशालाबाट निस्कने फोहर पनि सहरी क्षेत्रमा समस्याको रूपमा देखिने गरेको छ। पशुपालन व्यवसायका क्रममा पनि फोहर उत्पादन हुन्छ। यी फोहरहरु कुहिने प्रकृतिका हुने भएपनि सही व्यवस्थापन गर्न नसकिएको अवस्थामा समस्याको रूपमा रहन सक्छन्।

२.२.६ मरेका पशुपक्षी

मरेका पशुपक्षीको सही व्यवस्थापन भएन भने समस्याको रूपमा रहन सक्छ। प्रकोपका क्रममा मरेका जीवहरु कुहिएर वरपरको वातावरण दुर्गम्भित मात्रै गराउदैन यसले संकामक रोगहरु फैलाउने खतरा पनि रहन्छ।

२.३ फोहरको बर्गीकरण

फोहरको प्रकृति अनुसार यसलाई निम्न अनुसार बर्गीकरण गरिन्छ।

२.३.१ जैविक तथा कुहिने फोहर

भान्छाबाट निस्कने फोहर, बोटविरुवाको पात, घाँसपात, तरकारी बजार आदिबाट निस्कने फोहरहरु जैविक फोहर हुन् यी कुहिने प्रकृतिका हुन्छन्।

कुहिने फोहर

कुहिने फोहर

२.३.२ अजैविक तथा नकुहिने फोहर

अजैविक तथा नकुहिने फोहर मध्ये कतिपय फोहरहरु पुनः प्रयोग गर्न सकिने खालका हुन्छन् जस्तै: प्लाष्टिक, शिशा/बोतल, कपडा, कागज, फलाम, आल्मुनियम आदि फोहरमध्ये केहीलाई सीधै पुनः प्रयोग गर्न सकिन्छ भने कतिपय फोहरलाई प्रसोधन (रिसाइकल) गरी प्रयोग गर्न सकिन्छ। कतिपय फोहरबाट रिसाइकल पछि अर्को सामग्री बनाउन सकिन्छ। यस्तो फोहरमध्ये थोरै परिमाण पुनः प्रसोधन गर्न नसकिने खालको हुन्छ जसलाई ल्याण्डफिल्ड साइटमा लगेर सुरक्षित रूपमा विसर्जन गर्नुपर्ने हुन्छ। जस्तै: फुटेका शिशा, केही प्रकारका प्लाष्टिक, प्रयोगमा नआउने निर्माणजन्य सामग्री, धुलो आदि।

नकुहिने फोहर

२.३.३ संक्रमित तथा हानिकारक फोहर

मानव स्वास्थ्यलाई गम्भीर असर गर्ने आवासीय क्षेत्रबाट निस्कने हानिकारक पदार्थ भएका जस्तै व्याट्री, मिति गुञ्जिएका औषधि, अस्पताल तथा स्वास्थ्य संस्थाबाट निस्कने संक्रमित तथा हानिकारक फोहर उद्योग/कलकारखानाबाट निस्कने रासायनिक फोहर, संक्रामक वा हानिकारक हुनसक्ने भएकोले त्यसलाई विशेष प्रविधिबाट प्रसोधन गरी विसर्जन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

२.४ अव्यवस्थित फोहरबाट जनस्वास्थ्य र वातावरणमा पर्ने प्रमुख असरहरू

जथाभावी फोहर फ्याँक्नाले सतह तथा भूमिगत पानी र माटो प्रदूषित हुन्छ । यसबाट झाडापछाला, हैजा जस्ता संक्रामक रोगहरु फैलिन सक्ने सम्भावना हुन्छ । फोहरमा हुनसक्ने हानिकारक रसायनसंग्रहो सम्पर्कले छाला, आँखा वा अन्य अझहरुमा हानी पुऱ्याउनुका साथै फोहरमा बस्न रुचाउने सुँगुर, मुसा जस्ता जीवहरुले प्लेग, रेविज जस्ता अनेकौं रोगहरु फैलाउन सक्छन् । टियरफण्डले सन् २०१९ मा प्रकाशित गरेको अध्ययन अनुसार विश्वका विकासोन्मुख देशहरुमा वार्षिक झन्डै १० लाख व्यक्तिको मृत्यु (हरेक ३० सेकेन्डमा एकजनाको) अव्यवस्थित फोहरका कारण उत्पन्न संकमण तथा रोग फैलिएर हुने गरेको छ ।

स्वास्थ्यजन्य संक्रमित फोहरको व्यवस्थापन नगर्दा स्वास्थ्य संस्थामा काम गर्ने स्वास्थ्यकर्मी लगायत विरामीहरुमा संकमण हुने र अस्पतालमा प्रयोग भइसकेका सिरिज्ज तथा सियोहरु लागु औषध प्रयोगकर्ताहरुको हातमा पर्नसक्छ । जसबाट एचआइभी/एडस र हेपाटाइटिस वी जस्ता रोगहरु सर्न सक्छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनको तथ्यांक अनुसार विश्वभरका कम्तीमा १५ प्रतिशत विरामी उनीहरुको अस्पताल बसाइको कममा एक वा एक भन्दा बढी संकमणबाट ग्रसित हुन्छन् ।

कुहिने फोहर जथाभावी फ्याँक्दा वातावरणमा दुर्गन्ध फैलनुको साथै हरितगृह ग्राँस (मिथेन)को उत्सर्जन हुन्छ भने प्लाष्टिक बाटोमा फ्याँक्दा ढल तथा नालाहरु थुनिएर सहरी क्षेत्र ढुवानमा पर्ने गर्दछ । विश्वव्यापी रूपमा अव्यवस्थित फोहर व्यवस्थापनका कारण हरितगृह ग्राँस (मिथेन)को उत्सर्जन कम्तीमा ५ प्रतिशत हुने अनुमान गरीएको छ । जथाभावी फोहर जलाउनाले वायु प्रदूषण भई स्वास्थ्यमा नकारात्मक असर पर्नसक्छ । जस्तै: प्लाष्टिक बाल्दा क्यान्सर जस्ता घातक रोग निम्त्याउने डाइअक्सिन, फुरान आदि ग्राँस उत्सर्जन हुने गर्दछ । यसरी जथाभावी रूपमा फोहर विसर्जन गर्दा पर्यटन व्यवसायमा नकारात्मक असर पर्नसक्छ ।

<https://www.tearfund.org/-/media/learn/resources/reports/2019-tearfund-consortium-no-time-to-waste-en.pdf>

जथाभावी फोहर बाल्दा त्यसले स्वास्थ्यमा असर गर्दछ

भाग ३

फोहर व्यवस्थापन: समस्या र समाधानका उपायहरू

३.१ पृष्ठभूमि

फोहरलाई 'उपयोग गर्न नसकिएको' स्रोतको रूपमा हेर्ने हो भने यो खासै समस्या होइन । तर सर्वसाधारणको सोच यस्तो छैन जसले व्यवस्थापकीय चुनौति सिर्जना गरेको छ । फोहरलाई 'काम नलाग्ने र फ्याँक्नुपर्ने' वस्तुको रूपमा हेर्ने तर मेरो घर, वस्ती नजिक फोहर हुनुहुन्न भन्ने दृष्टिकोण र फोहर व्यवस्थापन हाम्रो जिम्मेवारी होइन भन्ने आम नागरीकको धारणाले यसको व्यवस्थापनलाई ठूलो समस्या बनाइदिएको छ ।

एकीकृत फोहर व्यवस्थापनको अवधारणा अबलम्बन नगरी सहरी क्षेत्रबाट फोहर उठाउने र अर्को ठाउँमा फ्याँक्ने कार्य नै फोहर व्यवस्थापन हो भन्ने फोहर व्यवस्थापन गर्नेहरुको बुझाई दिगो फोहर व्यवस्थापनको अर्को मूल्य समस्या हो ।

फोहरलाई विभिन्न मध्यमबाट स्रोतको रूपमा उपयोग गर्न फोहर व्यवस्थापन पूर्वाधारमा लगानी गरी उपयुक्त प्रविधि स्थापना गर्नुको साथसाथै नीति तथा संरचनात्मक सुधार, जनचेतना अभिवृद्धि, वानी-व्यवहारमा परिवर्तन, फोहर न्यूनीकरण तथा स्रोतमा व्यवस्थापन गर्नको लागि क्षमता विकास आदि कार्यक्रम सँगै लैजान नसक्नु पनि हालको फोहर व्यवस्थापनको मूल्य समस्या हो ।

३.२ एकीकृत फोहर व्यवस्थापन

फोहरको प्रकृति अनुसार स्रोतमा नै फोहर बर्गीकरण (कुहिने, नकुहिने र हानिकारक फोहर) गर्ने, छुट्टाछुट्टै भाँडामा संकलन गर्ने, छुट्टाछुट्टै ढुवानी गरी आवश्यक प्रसोधन गर्ने र त्यसपछि बाँकी रहेको थोरै फोहरलाई अन्तिम विसर्जन स्थलमा व्यवस्थापन गर्ने विधिलाई एकीकृत फोहर व्यवस्थापन भनिन्छ । यी बाहेक सामाजिक, आर्थिक, नीतिगत तथा संरचनात्मक पक्ष सबै नै एकीकृत फोहर व्यवस्थापन प्रकृयामा समेटिएका हुन्छन् । अनि मात्र एकीकृत

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

फोहर व्यवस्थापनलाई दिगो र वातावरणमैत्री बनाउन सकिन्छ ।

प्लास्टिकको साटो कपडाको भोला प्रयोग

नकुहिने र कुहिने छुट्याउने भाँडो

३.३ फोहर व्यवस्थापनका उपाय

फोहर व्यवस्थापन भन्नाले फोहर र यसबाट हुनसक्ने नकारात्मक असरलाई कम गर्ने प्रक्रियालाई बुझिन्छ । यसका दुई चरणहरु छन् पहिलो चरणमा फोहरलाई कम गर्ने तथा पुनःप्रयोग र पुनःचक्रीय प्रयोग गर्ने कुराहरु पर्दछन् । दोस्रो चरणमा स्रोतमै कुहिने र नकुहिने फोहर बर्गीकरण गरी संकलन गर्ने, सुरक्षित दुवानी, प्रसोधन वा कच्चा पदार्थ तथा इन्धनको रूपमा उपयोग गर्ने र वाँकी रहेका फोहरको सुरक्षित विसर्जन पर्दछन् ।

३.३.१ स्रोतमा फोहर न्यूनीकरण

हाम्रो जीवनशैली फोहर उत्पादनसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित छ। हामीले जीवनशैलीमा केही परिवर्तन गर्न सकेको अवस्थामा फोहर उत्पादन कटौति गर्न सक्छौ। उपभोग्य सामग्री खरीदका कममा हामीले अपनाउने शैलीले फोहरको मात्रा निर्धारण गर्दछ। बजारबाट प्लाष्टिक भोला लिनुको साँटो आफैले धेरै पटक प्रयोग गर्न मिल्ने भोला लिएर गयौं भने फोहर कम हुन्छ। त्यसैगरी सामान खरीद गर्दा कम प्याकेजिङ भएको बस्तु उपयोग गरेर फोहर घटाउन सकिन्छ। उदाहरणको रूपमा प्लाष्टिकको भोलाको सट्टा कपडाको भोला प्रयोग गर्न सकिन्छ। प्याकेट स्याम्पुको सट्टा हरेक होटल रूममा Shower Dispensers प्रयोग गर्दा पनि प्लाष्टिकजन्य फोहर कम गर्न सकिन्छ।

३.३.२ फोहरको पुनः प्रयोग र पुनः चक्रीय प्रयोग

कतिपय फोहर पुनः प्रयोग गर्न सकिने खालका हुन्छन्। जस्तै: शिशी बोतल, माछ्याका क्रेट, तरकारीका क्रेट आदि। यसलाई सोही रूपमा वा यसबाट विभिन्न सामग्री बनाउनका लागि प्रयोग गर्न सकिन्छ। त्यसैगरी फोहरलाई उद्योगधन्दाबाट प्रसोधन गरी नयाँ सामग्री बनाउन सकिन्छ। जस्तै पुराना लुगाफाटाबाट कपास उत्पादन गरी डस्ना बनाउने, पुराना प्लाष्टिकबाट प्लाष्टिकजन्य सामग्री बनाउने, कागजबाट विभिन्न सामग्रीहरु बनाउने आदि। यसै क्रममा घरायसी कुहिने फोहरबाट कम्पोष्ट मल बनाएर प्रयोग गर्न सकिन्छ।

यस चक्रमा फोहरको उत्पादको रूपमा उपभोक्ता रहेका छन्। उपभोक्ताले बजारबाट किनेको सामान उपयोग गरी यसलाई फोहरमा परिणत गर्दछन्। यदि ती फोहर कवाड संकलन सम्म पुग्ने हो भने उनीहरुले त्यसलाई कच्चा पदार्थमा परिणत गर्दछन्। त्यसपछि उक्त कच्चा पदार्थको प्रयोग गरी उद्योगहरुले उपभोक्ताका लागि सामान उत्पादन गर्दछन्। यसरी पुनः प्रयोगको प्रक्रिया पुरा हुन्छ। उदाहरणका लागि हामीले उपयोग गरी मिल्काएका प्लाष्टिक उद्योगका लागि कच्चा पदार्थ बन्छ र त्यसबाट प्लाष्टिकजन्य बस्तु उत्पादन हुन्छ। फोहरलाई पुनः प्रयोग गर्न उपभोक्ता र उत्पादन बीचको यो प्रक्रियालाई क्रियाशील बनाउनु पर्दछ। हामीले उत्पादन गरेको फोहरलाई कवाड संकलक वा फोहरलाई कच्चापदार्थको रूपमा प्रयोग गर्ने उद्योगसम्म पुन्याइदिनु पर्दछ।

३.३.३ संकलन र दुवानी

फोहरको सही व्यवस्थापनका लागि प्रथमतः फोहरलाई स्रोतमा नै वर्गीकरण गरी कुहिने र नकुहिने छुट्टाछुडै संकलन गर्नुपर्दछ । यसरी संकलन गरीएको फोहर सुरक्षित रूपमा दुवानी गर्नुपर्दछ । दुवानीका क्रममा कुहिने पदार्थबाट निस्कने भोल सडकमा नचुहिने गरी फोहर पूर्णतः छोपिने खालको सवारी साधन मार्फत दुवानी गरीनुपर्दछ ।

कबाडी संकलक

संकलित फोहरबाट कबाडी सामान छुट्टाईदै

३.३.४ फोहर प्रसोधन

फोहरलाई प्रसोधन गरी इन्धन वा कच्चा पदार्थको रूपमा परिणत वा उपयोग गर्न सकिन्छ । जस्तै कुहिने फोहरबाट बायोग्याँस उत्पादन गरी प्रयोग गर्न सकिन्छ । संकामक तथा हानिकारक फोहरलाई सुरक्षित तरिकाले संकलन, दुवानी गरी सुरक्षित तरिकाले विसर्जन गर्नुपर्दछ । जस्तै: अस्पतालजन्य फोहरलाई अटोक्लेम मार्फत संकमण रहित बनाउन सकिन्छ ।

सुरक्षित दुवानी

फोहरबाट बायोग्याँस

अस्पतालजन्य फोहर निर्मलीकरण

फोहरको प्रकृति अनुसार छुट्टाइएको

३.३.५ फोहरको सुरक्षित बिसर्जन

नकुहिने र पुनः प्रयोग गर्न नसकिने फोहरलाई विसर्जन गर्दा वैज्ञानिक रूपमा वातावरणीय असर न्यूनीकरण गरी सुरक्षित तरिकाले पुर्न वा तह लगाउने गरिन्छ। यो प्रक्रियालाई नै ल्याण्डफिलिङ (Landfilling) भनिन्छ। सुरक्षित ल्याण्डफिलिङ गर्दा भौगोलिक, वातावरणीय, सामाजिक र आर्थिक दृष्टिकोणबाट उपयुक्त स्थान रोज्नु पर्दछ। यस्तो व्यवस्थापन प्रकृयामा फोहरलाई माटोले पुरिन्छ र यसबाट उत्पन्न हुने दूषित पानी र प्रज्वलनशील मिथेन र्याँस व्यवस्थापन गरिन्छ।

फोहर व्यवस्थापन गर्ने विभिन्न उपायहरु मध्ये वातावरणीय दृष्टिकोणले सबैभन्दा उपयुक्त विकल्प फोहरको उत्पादन घटाउनु र पुनः प्रयोग गर्नु हो। पुनः प्रयोग गर्न नसकिने फोहरलाई मात्र ल्याण्डफिलिङ गर्नु पर्दछ। तर फोहर व्यवस्थापनमा हाल देखिएको प्रमुख चुनौति भनेको फोहर व्यवस्थापन प्रतिको धारणामा परिवर्तन ल्याउनु हो। हामी सबैले सर्वप्रथम फोहर भनेको कतै लगेर फालिने वस्तु होइन, यो स्रोतको रूपमा उपयोग गर्नुपर्ने वस्तु हो भन्ने तथ्यलाई आत्मसाथ गर्न सकेको अवस्थामा फोहर व्यवस्थापन निकै सजिलो हुनेछ।

ल्याण्डफिल साइटमा काम लाग्ने फोहर छुट्याएको

व्यवस्थित ल्याण्डफिल साइट

फोहर हैन यो स्रोत हो: माथिको तस्वीरमा मानिसहरु फोहरबाट काम लाग्ने वस्तु जुन बित्री योग्य छन्। तिनलाई छुट्याउने कार्य गर्दैछन् तर यस्तो कार्य फोहर जहाँ उत्पादन हुन्छ त्यहीं गरेको अवस्थामा फोहर व्यवस्थापन सजिलो हुन्छ।

भाग ४

कुहिने फोहर व्यवस्थापन

४.१ कम्पोष्ट मल

हामीले घरायसी रूपमा उपयोग हुने खानेकुरा, तरकारी, खाद्यान्न, बोटविरुवा, पातपतिंगर जस्ता जैविक फोहरबाट निस्केका वस्तुहरु कुहिएर विस्तारै माटो जस्तो कालो वस्तु बन्दछ । यसरी कुहिएको वस्तुमा बोटविरुवालाई आवश्यक सबै खालका पौष्टिक तत्वहरु हुन्छन् । यसलाई मलको रूपमा प्रयोग गरिन्छ ।

४.१.१ कम्पोष्ट मल बनाउनुको उद्देश्य

घरायसी फोहरमा करिब ७० दिखि ८० प्रतिशतसम्म जैविक वस्तुहरु हुन्छन् जसलाई जताततै फाल्दा कुहिएर दुर्गम्भित भई चारैतिरको वातावरण दूषित हुने गर्छ । यसको समाधानका लागि त्यस्तो फोहरलाई मल बनाएर फोहर कम गर्न र वातावरण प्रदुषण कम गर्न सकिन्छ । यस्तो मलको उपयोग गरी विषादी र रासायनिक मल रहित तरकारी उत्पादन गरी उपयोग गर्न सकिन्छ ।

४.१.२ कम्पोष्ट मलका फाइदाहरु

- ▶ माटोमा पौष्टिक तत्व सुरक्षित गरी उर्वराशक्ति बढाउँछ,
- ▶ माटोमा हावा र पानीको आवागमन र निकासलाई सजिलो पार्दछ,
- ▶ विरुवालाई आवश्यक सूक्ष्म खाद्यतत्वहरु उपलब्ध गराउँछ,
- ▶ रासायनिक मलको प्रयोगबाट माटोको उर्वराशक्तिमा पनें असर कम गर्छ र रासायनिक मलको लागि हुने खर्च वचत गर्दछ,

कम्पोष्ट प्रयोग गरी विरुवा सार्न ढाक्क पारिएको

उर्वर माटो र विरुवा

- ▶ स्वस्थकर खाद्यान्न उत्पादनमा सहयोग गर्दूँ।
- ▶ खेर जाने र वातावरण विगार्ने फोहरबाट कम्पोष्ट बनायौं भने प्रदुषण पनि हुँदैन र गुणस्तरीय मल बन्दूँ।

४.२ कम्पोष्ट मल बनाउने तरिकाहरू

४.२.१ कम्पोष्ट विन

फोहरलाई एउटा भाँडामा जम्मा गरेर थोरै समयमा सानो ठाउँमा दुर्गन्धरहित तरिकाबाट कम्पोष्ट मल बनाउन सकिन्छ । कम्पोष्ट बनाउने विन ड्रम आकारको भएकोले यसलाई ड्रम-कम्पोष्ट विन पनि भनिन्छ ।) यो विन घरभित्र वा बाहिर कुनै पनि सानो ठाउँमा राख्न सकिन्छ । यस्ता विनका फाइदाहरु यस प्रकार छन् ।

- ▶ हावा प्रवाहको राम्रो व्यवस्था भएकोले गन्ध आउँदैन ।
- ▶ विनको आकार राम्रो भएकोले सबैले देखिने ठाउँमा राख्न सकिन्छ ।
- ▶ घरैमा उत्पादित कम्पोष्ट मल उपलब्ध भइरहन्छ ।
- ▶ फिंगा, भुसुना र अन्य किराहरुले दुख दिन्दैन ।
- ▶ सार्न सजिलो हुन्छ ।

कम्पोष्ट विन

४.२.१.१ कम्पोष्ट विनको विवरण

यो बाक्लो प्लाष्टिकले बनेको हुन्छ । यसको गोलाई १९ र उचाई २४ इन्चको हुन्छ । यो ६ कुने ड्रमको आकारमा उपलब्ध छ । ड्रमको माथिल्लो खुल्ला भागमा ढक्कनी हुन्छ । ढक्कनी आवश्यकता अनुसार खोल्न र बन्द गर्न सकिन्छ । विनको भित्री भागलाई फलामे गोलो फ्रेमले माथिल्लो ठूलो भाग र तल्लो सानो भागमा विभाजन गरीएको हुन्छ । फलामे फ्रेमलाई माथि चित्रमा देखाए जस्तै फलामको डन्डीहरु २/२ इन्चको फरकमा राखेर बनाएको हुन्छ । माथिल्लो ठूलो भागलाई मल बनाउने कक्ष भनिन्छ र तल्लो सानो भागलाई मल संकलन गर्ने कक्ष भनिन्छ । मल संकलन गर्ने भागमा एउटा सानो खापा सहितको ढोका हुन्छ । आवश्यकता अनुसार ढोका खोल्न र बन्द गर्न सकिन्छ । मल बनाउने कक्षमा धेरै स-साना

प्वालहरु रहन्छन् जसले मल बनाउनका लागि हावा ओहोरदोहोर गराएर भाँडो भित्र हावा पठाउन मदत गर्दछन् ।

४.२.१.२ भाँडासंग आउने औजारहरु

क) अंग्रेजी L आकारको फलामे डन्डी

पाकेको मल ढिका परेर तल झर्न सकेन भने यो डन्डी फलामको फ्रेम भित्र घुसारेर मल तान्न प्रयोग हुन्छ ।

ख) फलामे सावेल

यो सावेल मल संकलन कक्षबाट मल तानेर निकालको लागि तथा फोहर मिसाउनको लागि प्रयोग गरिन्छ । यो सावेल एक ठाउँमा मात्र खन्याएर थुपारिएको फोहरको थुप्रोको सतह मिलाउनको लागि पनि प्रयोग गरिन्छ । यसो गर्दा सबै फोहरले हावा, चिस्यान र जोडन समान रूपले प्राप्त गर्न सक्छ ।

ग) चाल्ना

चाल्नोको मदतले पाकेको मल चालेर एकनासको मल उत्पादन गर्न सकिन्छ । यसरी चाल्दा ठूला साइजका मलका दुकाहरु जुन मलको रूपमा प्याकिङ गर्न मिल्दैन, तनलाई छुट्याउन सकिन्छ ।

४.२.१.३ मल बनाउन गर्नुपर्ने पूर्व तयारी

मल बनाउनु भन्दा पहिले निम्न पूर्व तयारीहरु गर्नुपर्दछ ।

क) कम्पोष्ट विन राख्ने ठाउँको छनौट

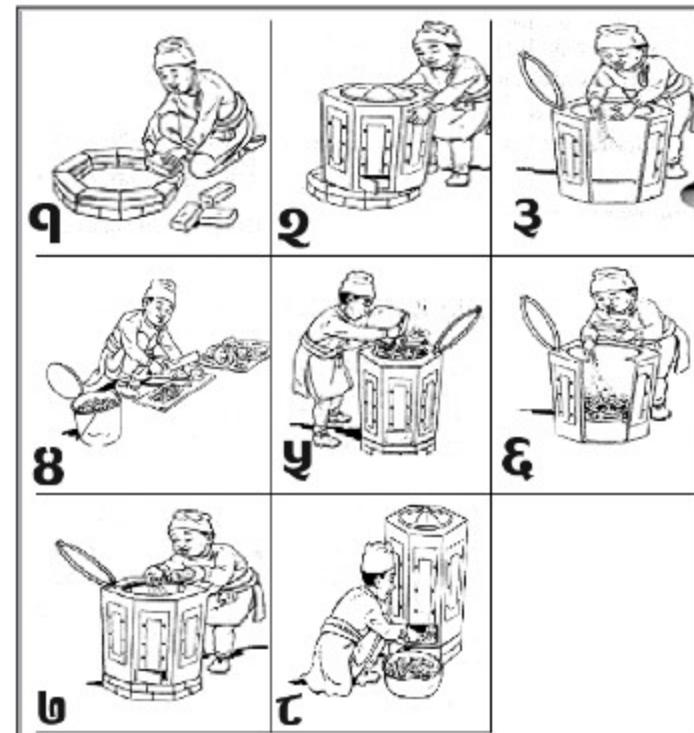
मल बनाउनु भन्दा पहिले आफ्नो घरमा कम्पोष्ट विन राख्ने उपयुक्त ठाउँ छनौट गर्नुपर्दछ । विन घामपानीमा पनि राख्न सकिने भएकोले घर भित्र वा बाहिर जहाँ पनि राख्न सकिन्छ । घर बाहिर भए घर पछाडिको भाग, चोक, बारी, टहरामा राख्न सकिन्छ । घर भित्र भए भान्डा कोठा, छिंडी, कौसी वा छतमा राख्न सकिन्छ ।

- ख) विन राख्ने ठाउँ निर्धारण भएपछि, त्यहाँ ६ इन्च जति अग्लो काठ वा इटाको छ कुने सतह उठाउने ।
- ग) कम्पोष्ट विनको मल निकाल्ने ढोका अधिल्तिर फर्काएर नहल्लाने गरी विन राख्ने, विनको ढोका भित्रपछि पन्यो भने मल निकाल कठीन हन्छ ।
- घ) फलामे डन्डीबाट फोहर तल खस्न सक्ने भएकोले डण्डी माथि कार्डबोर्ड जस्तो बाकलो कागज अथवा अखबारका $\frac{3}{4}$ पत्र विछ्याउने ।
- ङ) कागज माथि बगैंचा वा बारीको सतहको माटो एक पत्र छर्ने ।

मल बनाउने तयारी

इम कम्पोष्ट प्रयोग गर्दा चित्रमा उल्लेख गरीए जस्तै आठ कुराहरुमा ख्याल गर्नुपर्दछ । जुन यस प्रकार छन्:

१. विनको सतह तयार पार्ने
२. विन राख्ने तरिका
३. कागज वा अखबार पत्र विच्छ्याउने
४. माटोको पत्र हाल्ने
५. जैविक फोहर संकलन
६. घरमा निस्किएको फोहर विनमा राख्ने
७. जोडनको प्रयोग
८. मल संकलन

विन कम्पोट बनाउने तयारी गर्दा चित्रमा देखाए जस्तै प्रक्रिया अपनाउन सकिन्छ ।

४.२.१.४ मल बनाउने विधि

क) जैविक फोहरको संकलन

कम्पोष्ट मल बनाउनका लागि सबैभन्दा पहिले घरायसी फोहरलाई कुहिने र नकुहिने छुट्याउनु पर्दछ । कुहिने फोहरलाई विर्को भएको हरियो बाल्टिनमा संकलन गरिन्छ । यसरी छुट्याइएको जैविक फोहरलाई करिब १/२ अमल जति स-साना टुक्रा पारेर बाल्टिनमा जम्मा गर्नुपर्छ । फोहर फाल्दा परिवारका सबै सदस्यहरूले टुक्रा पारेर फाल्ने बानी बसालिएको खण्डमा सजिलो हुन्छ । टुक्रा पारिएको फोहर चाँडै गल्ने भएकोले मल छिटो उत्पादन हुन्छ, फोहर फालेपछि बाल्टिन सधैं विर्कोले छोपेर राख्नुपर्छ । दिनभरको फोहर यसैमा जम्मा गर्ने, यसरी राखिएको फोहरमा किंगा बस्न दिनुहुँदैन ।

ख) विनमा फोहर राख्ने

बाल्टिनमा जम्मा भएको फोहरको परिमाण हेरेर दिनको एक पटक वा दुई पटक कम्पोष्ट विन भित्र खन्याउन सकिन्छ । यसरी विनमा फोहर खन्याउंदा पहिले राखिएको फोहरलाई कोट्याएर पुरानो फोहरले छोपिने गरी राख्दै जानुपर्छ । खन्याएको फोहर एक ठाउंमा मात्र नथुप्रियोस भन्नाका लागि सावेलले चलाएर एकै सतहमा मिलाउने गर्नुपर्छ । यसो गर्दा सबै फोहरले हावा, चिस्यान र जोडन समान रूपले प्राप्त गर्न सक्छ । घरको फोहर बाहेक खरानी, कुखुरा, गाई, खरायो आदि घरपालुवा जनावरको मल पनि कम्पोष्ट विन भित्र राख्न सकिन्छ ।

घ) चिस्यानको मात्रा

कम्पोष्ट बनाउने फोहर ओसिलो हुनुपर्छ । हातले छुँदा सुख्खा छ भन्ने लागेमा पानी छर्कने गर्नुपर्छ । धेरै मात्रामा पानी छ भने त्यसको नियन्त्रण पनि गर्नुपर्छ । सामान्यतय: यस्तो फोहरमा ४० देखि ५० प्रतिशत मात्र चिस्यानको मात्रा हुनुपर्दछ । चिस्यानको मात्रा जाँच गर्नका लागि फोहर हातमा लिएर मुट्ठी पार्दा पानी झर्नु हुँदैन, फोहर ढल्लो पर्नुपर्छ र हातमा पानीको ओस आउनुपर्छ । पानीको मात्रा बढी भएमा काठको धुलो, भुस, खरानी जस्ता सुख्खा जैविक पदार्थहरू राख्नुपर्छ, जसले पानीको ओस घटाउनुका साथै मलमा आवश्यक पर्ने कार्बन तथा नाइट्रोजनको मात्रा मायोजन गर्दछ ।

ड) जोडन छर्ने

फोहर माथि आफूसँग उपलब्ध भएको सतही माटो वा पुरानो कम्पोष्टको छोक्रा वा करिब एक चिया गिलास इएम वा जीवातु सकिय भोल वा एक मुट्ठी बोकासी धुलो विन भित्रको फोहर माथि छारिदिने । जोडन छरेपछि विनको विर्को तुरन्तै बन्द गरीदिने । दिनहाँ उत्पादन हुने फोहरको मात्रा धेरै कम भएमा हप्ताको १ वा २ पटक मात्र जोडन छार्किए पुग्छ ।

च) फोहरलाई चलाउने

फोहर कुहिने प्रकृयामा हावाको प्रवाह निकै आवश्यक पर्दछ । यसरी हावा ओहरदोहर गर्दा मल चाँडै कुहिन्छ र फोहरबाट दुर्गन्ध पनि आउदैन । यसलाई आवश्यकता अनुसार सातामा एक वा दुई पटक चलाउनु पर्दछ ।

४.२.१.५ मल तयार भए/नभएको परीक्षण गर्ने तरिका

माथिबाट फोहर राख्दै जाँदा मल बन्ने कक्षको तल्लो भागको मल तयार हुँदै जान्छ । यस्तो प्रकृयामा साधारणतयः २, ३ महिना लाग्दछ । फोहर हालिसकेपछि मल तयार भयो या भएन भनि परीक्षण गर्नु पर्दछ । तल्लो मल संकलन कक्षको ढोका खोलेर मल खसे नखसेको हेनुपर्दछ । यदि मल खसेको छैन भने मल तान्ने डन्डीले फलामे फ्रेम भित्र कोट्याएर मल निकाल्नुपर्दछ । यदि मल पाकेको छैन भने अरु केही दिन कुनुपर्दछ । दालभात, तरकारी, फलफूल जस्ता नरम खाले फोहर भए २ महिनामा मल बन्दछ । तर काउली, आलु, मुला र कडा बोका भएका फोहर भए २ महिना भन्दा बढी समय लाग्न सक्छ । राम्ररी कुहिएको वा पाकेको कम्पोष्ट मलमा निम्न गुणहरु हुन्नन् ।

- ▶ अवलोकन गर्दा मल बनाउन उपयोग गरीएका वस्तुका अवशेषहरु मलमा देखिनु हुँदैन
- ▶ राम्ररी तयार भएको मल दुर्गन्ध विहीन हुनुपर्दछ
- ▶ हेर्दा कालो वा खैरो रंगको हुनुपर्दछ,
- ▶ राम्ररी तयार भएको मलमा तापक्रम बढ्नु हुँदैन, तातो बढेको अवस्थामा मल अझै तयार हुँदैछ भनि बुझ्नु पर्दछ,
- ▶ तयार भएको कम्पोष्ट मललाई परीक्षण गर्ने सरल उपाय त्यसमा तोरी छर्दा करिब ४ दिनमा उम्रनु पर्दछ ।

४.२.१.६ मल संकलन गर्ने विधि

- ▶ राम्ररी तयार भएको मल फुर्काउँदो भएमा डन्डीको प्वालबाट भरेर मल संकलन कक्षमा जम्मा हुन्छ । तर भिजेको भए ढिक्का परेर तल नभर्न पनि सक्छ । यस्तो अवस्थामा फलामे डन्डीले नै कोट्याएर निकाल्नु पर्दछ ।
- ▶ मल संकलन कक्षमा जम्मा भएको मल सावेलले तानेर एउटा भाँडामा जम्मा गर्ने, यो मललाई आफ्नो बारी वा बरौचामा तुरन्तै प्रयोग गर्न सकिन्छ ।
- ▶ यदि बजारमा विक्रीका लागि तयार पार्ने हो भने संकलित मललाई हप्ता दिन जति कागज अथवा कपडामा फैलाएर सुकाउने । यसरी सुकाउँदा घाममा नसुकाएर छायाँ भएको ठाउँमा राख्नुपर्दछ ।
- ▶ ढिक्का छ भने कुटेर धुलो बनाउने ।

गड्योला मल संकलन हुँदै

- ▶ सुख्खा भएपछि चालाले चालेर विक्रीको लागि राख्ने ।
- ▶ चालेर आएको छोक्रा मल पुनः विन भित्र नै खन्याउने । त्यस छोक्राले जोडनको काम गर्दछ ।

४.२.१.७ मल बनाउँदा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु

- क) बाल्टिनबाट विन भित्र फोहर हाल्दा बाल्टिनमा जम्मा भएको पानी नहाल्ने ।
- ख) यदि भोल पदार्थ बढी निस्केको छ भने पानी कम राख्ने र सुख्खा खैरो पदार्थ थप्ने ।
- ग) मल संकलन कक्षमा जम्मा भएको भोललाई निकाल्ने र १ भाग बराबर ३ भाग पानी मिसाएर विरुवामा भोल मलको रूपमा प्रयोग गर्ने ।
- घ) मल बनाउँदा दुर्गन्ध बढ्यो वा किराहरु देखिन थाल्यो भने बोकासी वा इएम अलि बढी मात्रामा छारिदिने साथै यसमा चुन वा भान्धाको मसला (नून, चिनी, तेलबाहेक) थोरै मात्रामा हाल सकिन्छ, भान्धाबाट निस्कने हरियो फोहरलाई सुख्खा बनाएर मात्र विनमा हाल सकिन्छ ।
- ड) अन्डाको बोक्राहरु राख्दा मसिनो टुका गरेर मात्र राख्ने ।
- च) चियापसी लगायतका फोहर राख्दा त्यसलाई पखालेर चिनीको मात्रा घटाएर राख्नुपर्छ, चिनीको मात्रा भएको फोहरले रातो कमिला लाग्न सक्छ ।
- ६) मासुजन्य चिज र धेरै अमिलो वस्तुहरु एकैपटक ठूलो परिमाणमा राख्नु हुँदैन ।

४.२.१.८ कम्पोष्ट मलका फाइदाहरु

- क) कडा माटोलाई खुकुलो, फुस्तो र वर्वराउँदो बनाइदिन्छ ।
- ख) बलौटे माटोमा पानी अड्याउने शक्ति बढाउँछ ।
- ग) माटोमा हावाको आवागमन र पानीको निकास रास्तो बनाइदिन्छ ।
- घ) यसमा भएका पौष्टिक तत्वहरुले माटोको उर्वराशक्ति बढाउँछ ।
- ड) यो मल बोटविरुवामा बढी मात्रामा परे पनि रासायनिक मलले जस्तो हानि नोक्सानी गर्दैन ।

मल बनाउने अन्य विधिहरू

विनको प्रयोग बाहेक जैविक मल बनाउन अन्य विभिन्न तरिका प्रयोग गर्न सकिन्छ । जस्तै: बोरा, माटोको धैंटो, कंकिट रिड, करेसाबारीमा खाल्टो खनेर, स्मार्ट विन, थुन्से/मान्द्रो आदिमा जैविक फोहर कुहाएर मल बनाउन सकिन्छ । तल चित्रमा देखाए जस्तै: भान्धाबाट निस्किएको जैविक फोहरलाई बोरामा राख्दै जाने र बोरा भरिन लागेपछि बोराको माथिको भाग बन्द गरी घोप्टो बनाएर राख्ने र अर्को भागबाट पाकेको मल निकाल्ने गरिन्छ । मल निकालिसकेपछि पुनः फोहर थप्दै जाने, एवं प्रकारले मल बनाउन सकिन्छ ।

धैंटो मल प्रविधि सानो ठाउँ, सानो परिवारको लागि उपयुक्त तरिका हो । यस प्रविधिमा धैंटोको पींधमा एउटा सानो प्वाल बनाएर ओदान माथि राख्ने र त्यसको मुनि पानी जम्मा गर्नका लागि अर्को सानो भाँडा थाप्न सकिन्छ । त्यसपछि त्यस धैंटोमा माथि उल्लेख गरे अनुसार विन प्रविधिमा जस्तै मल बनाउन सकिन्छ । त्यस पछि धैंटोको मुखलाई ढक्कनले छोप्नु पर्छ । करिव ढेड देखि दुई महिना भित्र जैविक फोहर भएको धैंटोबाट राम्ररी हुहिएको मल निकालन सकिन्छ ।

धैंटो मल कै विकसित रूप भनेको खम्बा मल प्रविधि हो । यस प्रविधिमा तीन वटा माटोको धैंटोहरु एक माथि अर्को गाँडै लहरै राखिएको हुन्छ । माथिल्लो दुई धैंटोहरुमा पानी निष्काशनको व्यवस्था हुन्छ भने सबैभन्दा पुछारको धैंटोमा पानी जम्मा हुने व्यवस्था हुन्छ । यस विधिको प्रयोग गर्दा पींधको धैंटोमा पानी सोस्ने खालको कागज, पातपतिङ्गरहरु आदि भर्न सकिन्छ । त्यस पश्चात माथिल्लो दुई धैंटोहरुमा विन प्रविधिमा जस्तै पालैपालो मल बनाउन सकिन्छ । यसरी ढेड देखि दुई महिनाको अवधिमा माथिका जैविक फोहर भरिएका धैंटोमा मल तयार हुन्छ । त्यस संगसँगै पींधको धैंटोमा पनि मल तयार हुन्छ ।

बोरामा मल बनाएको

धैंटो मल बनाउने सामग्री

खम्बा प्रविधि

करेसाबारीको कुनै छेउमा कंकिट रिडको प्रयोग गरी विन प्रविधिमा जस्तै कुहिने फोहरबाट जैविक मल तयार पार्न सकिन्छ ।

विशेष गरी प्रशस्तै करेसाबारी हुनेहरुको लागि करेसाबारीको कुनै कुनामा खाल्डो खनेर कुहिने फोहरबाट जैविक मल बनाउन सकिन्छ । यस विधिमा साधारणतयः १ मी. गहिरो र १ मी. गोलाई भएको खाल्डोको व्यवस्था गर्नु पर्छ । जमिनमुनिको पानीको तह धेरै माथि छ भने धेरै गहिरो खाल्डो बनाउनु हुदैन । खाल्डोमा छुट्याइएको जैविक फोहरलाई दुका पारी राम्ररी तह मिलाएर राख्नु पर्दछ । एक तह पूर्ण रूपले बनेपछि गोबर अथवा कुखुराको सुलीको दोस्रो तहले छोप्नु पर्दछ । त्यसपछि माथिल्लो तेस्रो तहमा माटोको पातलो पत्रले राम्ररी ढाक्नु पर्दछ । खाल्डोमा मल बनाउंदा बेलाबेलामा चिस्यान जाँचेर पानीको मात्रा ४० देखि ६० प्रतिशत हुने गरी छम्कनु पर्दछ, र हप्ता हप्तामा जीवातुको प्रयोग पनि गर्नुपर्दछ । खाल्डोमा राखिएको जैविक फोहरलाई दुई हप्ता देखि चार हप्ता मित्रमा एक पटक तलदेखि माथिसम्म पल्टाउनु पर्दछ । यही तरिकाले खाल्डो नभरिएसम्म जैविक फोहर, गोबर अथवा कुखुराको सुली र माटोको पत्रको तह बनाउदै जानु पर्दछ । यही क्रममा खाल्डोको मुखलाई पातलो प्लाष्टिकले ढाकेर राख्नु पर्दछ । यही तरिकाले दुईदेखि तीन महिनाको अवधिमा खाल्डोमा मल तयार हुन्छ ।

स्मार्ट विन प्रविधि सामान्य विन विधिको परिमार्जित प्रविधि हो । यस प्रविधिमा विनको तल्लो भागमा भोल/लिचेट संकलन गर्ने व्यवस्था गरीएको हुन्छ भने माथिल्लो भागमा गन्धरहित प्रविधिको जडान गरिएको हुन्छ । यस विधिमा फोहरबाट निस्किने भोल/लिचेटलाई भोल मलको रूपमा अथवा सुख्खा भएको अवस्थामा विनमा नै जोडनको रूपमा प्रयोग गर्न सकिन्छ । यस प्रविधिबाट मल बनाउंदा हरेक पल्ट जैविक फोहरसँगै डिकम्पोजर/बोकासी मल/जीवातु राख्नुपर्दछ ।

बाँसबाट बनाइएका स्थानीय सामग्री जस्तै डोको, डालो, थुन्से तथा मान्द्रो आदिको प्रयोग गरी कुहिने फोहरबाट मल बनाउन सकिन्छ ।

रिड कम्पाइट

खाल्डोको मल

स्मार्ट विन

मल बनाउने बाँसको भाँडा

४.२.२) गड्यौले मल

कुहिने फोहर गड्यौलालाई खुवाएर निकालिएको मललाई गड्यौले मल भनिन्छ । गड्यौले मल माटोलाई क्रियाशील गरेर मुलायम राख्दै उर्वरा शक्ति बढाउने सबैभन्दा राम्रो जैविक मल बनाउने पद्धति हो । गड्यौले मलमा विरुवालाई आवश्यक सबै खनिज पदार्थ, त्युमस, भिटामीन, इन्जाइम, ग्रोथ हर्मोनहरू तथा नाइट्रोजन स्थीर गर्ने, फोष्टेट धुलाउने र फोहर गलाउने १६ सूक्ष्म पोषण तत्वको मात्रा प्रशस्त हुन्छ । न्यून लगानीमा उच्च कोटीको मल तयार गरीने हुँदा यो प्रविधि आर्थिक हिसाबले धेरै प्रभावकारी मानिन्छ । त्यसैगरी गड्यौले मल पानीमा सजिलै घुल्ने भएकाले विरुवाले सजिलै पोषकतत्वहरु पाउँछ । यो मल प्रयोग गरेपछि किरा तथा रोगको आक्रमण ज्यादै कम हुन्छ र विरुवाको रोग प्रतिरोधात्मक शक्ति धेरै मात्रामा बढ्छ । यस्तो प्रकारको मलमा कुनै हानिकारक रसायन नभएकाले माटोलाई उर्वर बनाई राख्छ ।

४.२.२.१) प्राइमरिक मल उत्पादनमा गड्यौलापालन प्रविधि किन ?

- ▶ घरेलु रूपमै उपलब्ध सामग्रीहरु प्रयोग गरीने,
- ▶ थोरै जनशक्ति भए पुग्ने,
- ▶ थोरै ठाउँ भए पुग्ने,
- ▶ थोरै लगानीमा गर्न सकिने,
- ▶ छोटो अवधिमै मल बन्ने,
- ▶ ताजा फोहोर प्रयोग हुने हुँदा जम्मा गर्नुपर्ने झन्कट नहुने,
- ▶ उच्च कोटीको मल बन्ने,
- ▶ ६०-७० प्रतिशत फोहरको व्यवस्थापन घरमै हुने,
- ▶ कौसीखेतीको लागि आवश्यक मल घरमै उत्पादन गर्न सक्ने,
- ▶ आयआर्जन हुने ।

मल बनाउन प्रयोग हुने गड्यौला

गड्यौले मल

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

४.२.२.२) गड्यौला पालन गर्ने आवश्यक पर्ने सामग्रीहरु

- ▶ गड्यौला पाल्ने उपयुक्त भाँडा
- ▶ ओछ्यानका लागि काठको धुलो, कागज वा पुरानो कपडा
- ▶ कुहिने ताजा फोहर
- ▶ गड्यौला
- ▶ पानी
- ▶ जुटको बोरा

गड्यौलाको विच्छयोनामा प्रयोग हुने वस्तुहरु

गड्यौला पाल्ने भाँडा

४.२.२.३) गड्यौलाका प्रकारहरु

संसारमा ३ हजार भन्दा धेरै प्रजातिका गड्यौलाहरु पाइन्छन्। ती मध्ये निम्न ६ प्रजातिका गड्यौलाहरु मल बनाउन उपयोगी हुन्छन्।

- १) आइसेनिया फेटिडा (*Eisenia fetida*)
- २) पेरियोनिक्स एक्सक्याभ्याटस (*Perionyx excavatus*)
- ३) पेरियोनिक्स फोभ्याटस (*Perionyx fovatus*)
- ४) ल्याम्पितो मौरिटि (*Lampito mauritii*)
- ५) इड्रिलस युगिनिया (*Eudrillus euginea*)
- ६) लुम्ब्रिकस रुबेलस (*Lumbricus rubellus*)

४.२.२.४) गड्यौलापालन गर्दा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु

- ▶ धेरै अमिला फल जस्तै कागती, सुन्तला आदि राख्नु हुँदैन,
- ▶ दूधजन्य पदार्थ, लसुन, प्याज, माछ्यामासुजन्य पदार्थ राख्नु हुँदैन,
- ▶ कागज दिंदा पानीमा भिजाएर टुक्रा टुक्रा पारेर दिनुपछ्य,
- ▶ खानेकुरा राख्दा टुक्रा पारेर दिनुपछ्य,
- ▶ हिजोआज बजारमा बढी विपादी राखेको तरकारी आउने हुँदा
तरकारीको फोहर कम्तीमा १२ घण्टा पछि वा पानीले पखालेर दिनु उपयुक्त हुन्छ।

मासुजन्य फोहर

अमिलो फोहर

४.२.२.५) गड्यौला मल बनाउने तरिका

क) भाँडाको छनौट

- घरेलु स्तरमा गड्यौला पालन गर्न निम्न भाँडाहरु प्रयोग गर्न सकिन्छ।
- काठको बाक्स
- प्लास्टिकको विन
- बाँसको टोकरी, डाला
- तरकारीका टोकरी
- माटोको भाँडा आदि।

सबैथरी भाँडाको पीधमा प्वाल हुनु आवश्यक हुन्छ। गड्यौला पालन गर्ने भाँडालाई सिंढी, भान्दा, हात धुने ठाउँको मुनि, आगन, बर्गैचामा, ओसिलो, घाम नलाउने जुन सुकै ठाउँमा पनि राख्न सकिन्छ।

काठको बाक्स

प्लास्टिकको विन

इम काटेर बनाएको भाँडो

तरकारी केट

ख) बिछूयौनाको तयारी

बिछूयौनाको लागि काठको धुलो, कागज, पुरानो कपडा सुकेका पातहरु, पराल, छ्वाली, नरिवलको जटा आदिलाई २-३ इन्च हुनेगरी काटेर राख्न सकिन्छ। यसरी तयार गर्दा पानीमा राम्रोसँग भिजाएर मात्र राख्नुपर्छ। यी सामानहरु लामो समय सम्म नगल्ने हुनाले ३-४ महिनासम्म प्रयोग गर्न सकिन्छ।

ग) गड्यौलाका खानाहरु

- टुका पारिएका कागजका टुकाहरु
- तरकारी केलाउंदा निस्केको फोहर

गड्यौलाको खाना

- ▶ फलफूलको बोका
- ▶ टुक्रा पारिएको पुरानो कटनको कपडा
- ▶ टुक्रा पारिएको पराल, छ्वाली आदि
- ▶ पातपतिंगर, भारपात आदि।

घ) गड्यौला राख्ने विधि

खासगरी एक वर्गमिटर क्षेत्रफल भएको भाँडा बराबर १ केजी गड्यौला राख्न उपयुक्त हुन्छ। तयार भएको ओछ्यान माथि एक पत्र खानेकुरा संगै गड्यौला राख्नुपर्छ। सुरुमा नरम तथा ताजा खानेकुरा दिनुपर्छ। खानेकुरा दिँदा सधै टुका बनाएर दिनुपर्छ।

ङ) भाँडालाई छोप्ने

गड्यौला राखेपछि छोप्नको लागि जुटको बोरा वा कागज भिजाएर प्रयोग गर्न सकिन्छ। त्यसपछि गड्यौला राखेको विनलाई सिधै घाम पर्ने ठाउँमा राख्नु हुँदैन। गड्यौलालाई पानीबाट बचाउनु पर्छ। सुख्खा भएमा गड्यौला मर्ने सम्भावना हुने हुँदा बेला बेलामा चिस्यान जाँचेर पानी छम्कनु पर्छ।

च) गड्यौलाका सत्रहरु र नियन्त्रणका उपायहरु

- ▶ मुसा, छुचुन्दा, न्याउरीमुसाले गड्यौला मन पराउने हुँदा सो को नियन्त्रणका लागि मुसौरो वा काँडाजन्य फल जस्तै धतुरो, कुहो वा काँचो मेवा वा रुखकटहरको बोका प्रयोग गर्न सकिन्छ। रासायनिक विषादी प्रयोग गर्दा गड्यौला मर्दै। साथै मुसाबाट बचाउन गड्यौला पालेको ठाउँ वरपर फोहर थुपार्न हुँदैन।
- ▶ गड्यौला राखेको स्थानलाई पानीको धेरा लगाई बचाउन सकिन्छ।
- ▶ रातो कमिला भुमिमार गड्यौलालाई बाधा पुऱ्याउने हुँदा गहुँत वा जीवातु छर्कदा नियन्त्रण हुन्छ।

गड्यौला मल भएको भाँडो

कमिला

छुचुन्दा

छ) गड्यौले मल संकलन गर्ने विधि

तरिका १

- ▶ गड्यौला पालेको भाँडामा बाँकी भएको खानेकुराहरु निकाल्ने,
- ▶ जमिनमा कागज वा प्लाष्टिक ओछ्याएर भाँडा घोप्द्याउने,
- ▶ उक्त मललाई आवश्यकता अनुसार ६-७ वटा जति चुली बनाउने,
- ▶ उज्यालोमा १०-२० मिनेटसम्म त्यक्ति छोड्ने,
- ▶ माथि-माथिबाट मल निकाल्ने,
- ▶ गड्यौलालाई नयाँ विछ्यौनामा सार्ने ।

चुली बनाउने तरिका

तरिका २

- ▶ बनेको मललाई भाँडा या बाकसको एक छेउमा थुपार्ने,
- ▶ खाली भएको ठाउँमा सुरुमा जस्तै नयाँ ओछ्यानका साथ खानेकुराहरु हाल्ने,
- ▶ यस्तो अवस्थामा २-३ दिन छाड्ने जहाँ मलमा भएको गड्यौला खानेकुरा पष्टि सर्व र त्यसपछि गड्यौला रहित मललाई छुट्याउन सकिन्द्र ।

मल र खाना छुट्याएर गड्यौले मल निकालिन्दै

तरिका ३

- ▶ मल बनिसकेको भाँडामाथि साँझपख जुट्को बोरा ओछ्याएर नयाँ फोहोर राख्ने,
- ▶ उक्त नयाँ फोहोरमा रातभरिमा गड्यौला बोराको प्वालबाट सर्व हुँदा विहानपख बोरा भिक्केर फोहर सहित अर्को भाँडोमा सार्ने,
- ▶ यस्तो प्रक्रिया एक हप्तासम्म गर्दा गड्यौला छुट्याउन सकिन्द्र ।

ज) गड्यौले मल तयार भएको थाहा पाउने तरिका

- ▶ कालो बुबुराउँदो र दानेदार भएमा,
- ▶ चियापत्ती जस्तो धुलो भएमा,

- ▶ खानेकुराको रेसा नभएमा,
- ▶ बोरा वा झोलामा मल कोच्चा तापमान बढेर तातो हुने अवस्था नभएमा,
- ▶ मलमा तोरीको गेडा छर्दा एक हप्तामा दुसा पलाउने भएमा,
- ▶ मलबाट कुनैपनि प्रकारको दुर्गम्य नआएको खण्डमा,

४.२.३ सागा मल प्रविधि

सागा मल भनेको काठमाडौं उपत्यकाको रैथाने नेवार समुदायभित्र पनि खासगरी ज्यापूहरुको फोहर व्यवस्थापनको उत्कृष्ट प्रविधि हो । नेवारी भाषा अनुसार सा: भनेको मल र गा: भनेको मल बनाउने खाडल भन्ने बुझिन्छ । मल बनाउने खाडललाई विभिन्न जातिमा विभिन्न नामले बुझिन्छ, जस्तै पहाडी क्षेत्रमा मल खाडल, तामाङ समुदायमा छ्यावाड, राई समुदायमा खुलुँड भनिन्छ, भने धेरैजसो किसानहरूले मलखाद भन्छन् । सांगा प्रविधि विशेष गरी जैविक फोहरलाई कुहाउनको लागि प्रयोग गरिन्छ । सागा मल बनाउने प्रविधि अत्यन्त प्रभावकारी, सस्तो तथा नारी मैत्री रहेको पाइन्छ । सागा प्रविधिबाट जैविक फोहरलाई प्रभावकारी ढंगबाट स्रोतमा नै पूर्ण रूपले व्यवस्थापन गर्न सकिन्छ ।

४.२.३.१ सागा मल बनाउनको लागि चाहिने सामग्रीहरू

- ▶ सागा जीव
- ▶ जैविक फोहर
- ▶ तरकारीको क्रेट वा माछाको बाक्स
- ▶ कार्टुन बाक्सका ठुला टुकाहरु
- ▶ छोप्नको लागि प्लास्टिक

सागा मल खाइल

सागा मलको सामग्रीहरू

४.२.३.२ सागा मल बनाउने तरिका

- ▶ सुरुमा आफ्नो घरको कुहिने र नकुहिने फोहरलाई छुट्याउने । सम्भव भएमा घरको करेसाबारीमा सानो खाल्डो खन्ने, खाल्डो खन्न सम्भव नभएमा माछा राख्ने बाक्स, कार्टुन बाक्स अथवा तरकारी राख्ने क्रेटको व्यवस्था गर्ने ।

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- ▶ माछा राख्ने बाक्स र कार्टुन बाक्समा हावा छिर्नको लागि हरेक भित्ताको ठाउँ ठाउँमा प्वालहरु (द देखि १० वटा जति) बनाउने ।
- ▶ तरकारीको क्रेट प्रयोग गरेको खण्डमा, कार्टुनका ठुला टुका काटेर क्रेट भित्रको भित्ताहरुमा ढाक्ने गरी ठड्याउने ।
- ▶ माछा राख्ने बाक्स, कार्टुन बाक्स अथवा तरकारी राख्ने क्रेटको पींधमा पत्रिकाको एक तह विछ्याउने ।
- ▶ सागा जीव एक किलो जति बाक्स भित्र खन्याउने र चलाएर सतह मिलाउने ।
- ▶ सागा जीवलाई एकातिर पन्छ्याएर दिनभरीको घरायसी जैविक फोहरलाई राख्ने र पन्छ्याएको सागा जीवलाई फोहर ढाक्नेगरी सतह मिलाउने ।
- ▶ प्रत्येक दिनको जैविक फोहरलाई सोही तरिकाले भाँडा नभरिएसम्म राख्नै जाने । भाँडा भरिएपछि पातलो प्लाष्टिकले ढोप्ने । ५ देखि १५ दिन सम्म राखेपछि साँगा मल तयार हुन्छ ।

४.३ जोडन

जुन वस्तुको स्पर्शले अथवा मिश्रणले जैविक प्रक्रियामा तीव्रता ल्याउँछ त्यस वस्तुलाई जोडन भनिन्छ । जैविक पदार्थ गलाउने सूक्ष्म जीवाणुहरुको स्रोत नै जोडन हो जस्तै: मल बनाउँदाको बगैँचाको सतही माटो, खरानी, गोबर, कुखुराको सुली, भेडा बाख्नाको मल आदि । यस्ता जोडन अथावा पुरानो कम्पोष्ट मलमा फोहर कुहाउने व्याकटेरियाहरु हुन्छन् जसले कुहाउने प्रकृयालाई तीव्र बनाउँछ ।

क) इएम (जीवातु)

इएम प्रभावकारी सूक्ष्म जीवाणुहरुको मिश्रित समूह हो । यसमा निम्न अनुसारका व्याकटेरिया र उपयोगी दुसीहरु पनि हुन्छन् ।

- ▶ फोटोसिन्थेटिक व्याकटेरिया
- ▶ ल्याक्टिक एसिड व्याकटेरिया
- ▶ नाइट्रोजन फिक्सेशन व्याकटेरिया
- ▶ एकिटोनोमाइसेटिस
- ▶ इष्ट
- ▶ फङ्गी

ख) इएमको प्रयोग

- ▶ वीउविजनको उपचार गर्न,
- ▶ विरुवा छिटो हुक्काउन,

इ.एम./जीवातु

- ▶ पशु तथा बनस्पतिको उत्पादन परिमाण र गुणस्तर वृद्धि गर्न,
- ▶ फोहरको दुर्गन्ध हटाउन,
- ▶ फोहरबाट गुणस्तरीय मल बनाउन,
- ▶ फोहरपानीलाई शुद्धीकरण गर्न,
- ▶ धातुमा लाग्ने खिया हटाउन,

ग) इएमको जागृतीकरण

- ▶ २० लिटर पानीमा १ केजी चिनी/सख्खर/खुदो र १ लिटर इ.एम. मिसाएर हावा छिर्न नसक्ने गरी ३ देखि ५ दिनसम्म राख्ने।
- ▶ इ.एम. र पानीको अनुपात १:२० हुनुपर्दछ।
- ▶ जागृत इ.एम. १ महिनासम्म प्रयोग गर्न सकिन्छ।

घ) फोहर व्यवस्थापनमा इएमको प्रयोग

- ▶ दुर्गन्ध हटाउन
- ▶ मलको गुणस्तर बढाउन
- ▶ छिटो गलाउन

ड) बोकासी तयार पार्ने विधि र प्रयोग

- ▶ इ.एम.लाई जागृतीकरण गरी पातलो भोल बनाउने,
- ▶ एउटा भाँडामा आवश्यकता अनुसार धानको ढुटोमा पीना वा कुखुराको मल मिसाई इएम भोल हाल्दै मुछ्ने, हातमा लिएर मुठ्ठी पार्दा पर्ने तर भोल नचुहिने अवस्था भएपछि भोल नथ्ने, पीना वा कुखुराको मल र धानको ढुटोको अनुपात १:१० देखि ५:१० सम्म गर्न सकिन्छ।
- ▶ हावा नछिर्ने भाँडामा भरसक मुछेको माटोले ढाकेर टम्म विर्को लगाएर धाम नलाग्ने ठाउँमा गर्मीको समयमा ५ देखि ७ दिन र जाडोको समयमा १० देखि १२ दिन राख्ने।
- ▶ उक्त अवधि पश्चात विर्को खोल्दा राम्ररी तयार भएको जाँडजस्तो वास्ना आएमा बोकासी प्रयोग योग्य बनेको र अमिलो गन्हाउने वा किरा परेमा विग्रेको बुझिन्छ।
- ▶ यसरी तयार भएको बोकासी तुरन्तै वा एकदिन छायाँमा फिजाएर ओभानो बनाएर बोरामा बाँधेर भण्डार गरी ६ महिनासम्म प्रयोग गर्न सकिन्छ।

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- ▶ तयार भएको बोकासीलाई मल बनाउने प्राइगारिक फोहरमा प्रत्येक पटक फोहर थप्दा एकसरो धुलो बोकासी छरेर प्लाष्टिकले ढोपी प्रयोग गर्न सकिन्छ ।
- ▶ त्यसैगरी यसलाई झोल बोकासी बनाएर पनि प्रयोग गर्न सकिन्छ । त्यसका लागि १० लिटर पानीमा १०० ग्राम बोकासी हालेर एक दिन राख्ने र फोहर माथि छर्ने गर्न सकिन्छ ।

बोकासी

दुटो

पिना

माण ५

नकुहिने फोहर व्यवस्थापन

५.१ परिचय

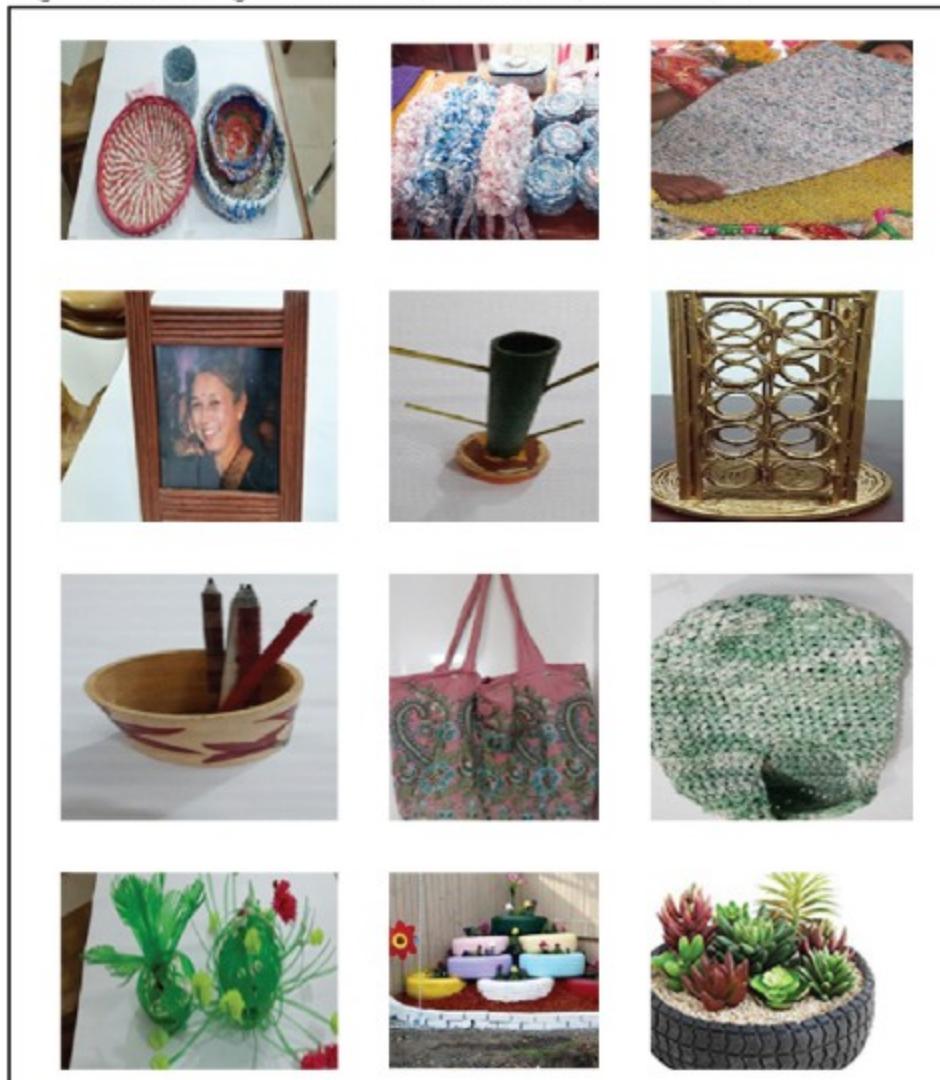
घरायसी फोहरको ठूलो मात्रा जैविक प्रकृतिका हुन्दून् अर्थात् ती फोहर कुहिने खालका हुन्दून्। नेपालमा भएका अध्ययनहरूले घरायसी फोहरको ३० देखि ४० प्रतिशत सम्म फोहरहरु मात्र नकुहिने खालको हुने तथ्य उजागर गरेका छन्। यी फोहर मध्ये पनि २० देखि ३० प्रतिशत फोहर पुनः प्रयोग तथा पुनः प्रसोधन गर्न सकिने खालका हुन्दून्। यी फोहरको सही व्यवस्थापन गर्न सकेको अवस्थामा स्यानिटरी ल्याण्डफिल साइटमा पुऱ्याउने फोहरको मात्रा न्यून गर्न सकिन्दू। यसका बहुआयामिक फाइदाहरु छन्। थोरै फोहर मात्रै व्यवस्थापन गर्नुपर्दा त्यसको ढुवानी, त्यसमा लाग्ने बजेट, जनशक्ति व्यवस्थापन पनि सजिलो हुन्दू। अर्कोतिर पुनः प्रयोग तथा पुनः चक्रीय प्रयोगबाट फोहरको मात्रा घटाउने मात्रै नभई त्यसबाट आयआर्जन पनि गर्न सकिन्दू। यो दृष्टिकोणबाट हेर्दा फोहर पनि स्रोत हो। सही व्यवस्थापन गरी फोहरलाई मोहरको रूपमा उपयोग गर्न सकिन्दू।

नकुहिने फोहर व्यवस्थापनका लागि हाम्रो फोहरलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा परिवर्तन हुनु जरूरी छ। सबै फोहर मिल्काउने वस्तु मात्रै हैनन्। ती आयआर्जका स्रोत हुन भन्ने बुझाई स्थापित गर्न सकेको अवस्थामा नकुहिने फोहर व्यवस्थापन कार्य प्रारम्भ हुन्दू। स्रोतको रूपमा हेर्ने वानीको विकास गर्नुपर्छ।

५.२ पुनः प्रयोग

धैरेजसो फोहर पुनः प्रयोग गर्न सकिने खालका हुन्दून्। जस्तै प्लाष्टिकका सामग्रीहरु, बोतलहरु, पुराना कपडाहरु, कागजजन्य फोहर, टायरहरु आदि। यी वस्तुहरूलाई यिनको स्वरूप अनुसार विभिन्न कार्यमा प्रयोग गरी फोहरको परिमाण कम गर्न सकिन्दू। जस्तै प्लाष्टिकको सुकुल, प्लाष्टिकको सावुनका टुकाहरु राख्ने थैली, प्लाष्टिकको शरीर मोल्ने जालो, प्लाष्टिकको सामान राख्ने ढकी, प्लाष्टिकको टि-म्याट, प्लाष्टिकको टेबुलपोस आदि।

नकुहिने सामग्रीको पुनः प्रयोगका केही उदाहारणहरु चित्रमा हेरौं।

यस बाहेक दिनहुँ प्रयोग गरीने प्लाष्टिकका भोला, प्लाष्टिकका पोकाहरुले नकुहिने फोहरको रूपमा वातावरणमा समस्या निम्त्याइरहेका छन् तर यी फोहरहरुलाई अन्य विभिन्न सामानहरुको रूपमा रूपान्तरण गर्न सकिन्दै यी मध्ये दूधका प्लाष्टिकबाट साबुनका टुक्राहरु राख्ने थैली बनाउने तरिका तल उल्लेख गरीएको छ।

- ▶ सुरुमा बुन्ने कुरुषको व्यवस्था गर्ने,
- ▶ प्रयोग गरीएको दूधका प्लाष्टिक पोकाहरु संकलन गर्ने,
- ▶ उक्त दूधका पोकाहरुलाई पछाडि पट्ठि रहेको बीचको जोडिएको रेखाबाट काट्ने,
- ▶ काटिएका प्लाष्टिकका पोकाहरुलाई राम्ररी धोएर सुकाउने,
- ▶ धोएको प्लाष्टिकको पोकाहरुलाई २-२ सेन्टिमिटर हुने गरी लम्बाइबाट काट्ने,
- ▶ त्यसपछि काटेको प्लाष्टिकको टुक्राहरुलाई दुवै छेउबाट विस्तारै तानेर लामो ढोरी बनाउने,
- ▶ सो ढोरीलाई आपसमा गाँसेर लामो बनाउने,
- ▶ त्यसपछि कुरुषले साबुनका टुक्राहरु राख्ने सामान बनाउनको लागि बुन्न सुरु गर्ने,
- ▶ बुन्ने क्रममा सुरुमा ५ टाँका लिई गोलो बनाई जोड्ने, उक्त टाँकामा १६ घर भित्रबाट लिएर जोड्ने, २ टाँका उक्लने र ३२ टाँका राखेर बन्द गर्ने, २ टाँका माथि उक्लने, २ टाँका, १ टाँका लिदै गोलो बनाउने,
- ▶ अन्तमा एक पटक पुनः सोही तरिकाबाट बुन्ने, यो

एक पाटा तयार भयो यसैगरी अर्को पाटा पनि तयार गरी दुवैलाई जोड्ने अब भने सावुन राख्ने थैली तयार भयो, अन्य सामानको प्रकृति हेरेर सोही अनुसार कुरुषले बुनेर तयार गर्ने । यसरी तयार पारिएका सामानहरुको बजारमा राम्रो स्थान रहेको छ । त्यसैले घरमा बसेका बेरोजगार महिलाहरुले यो प्रविधिको प्रयोग गरी मनग्य आय आजन गर्न सक्छन् । यसबाहेक प्लाष्टिकबाट बनाइएका र धातुजन्य काम नलाग्ने सामानहरुलाई घरमा सजावटका सामानको रूपमा पनि प्रयोग गर्न सकिन्छ । यी सजावटका सामानहरुलाई राम्ररी सिंगारेर बेचबिखन पनि गर्न सकिन्छ । तर यी सबै तरिका फोहर व्यवस्थापनको अन्तिम उपाय चाहिए हैन । यसबाट नकुहिने फोहर कम गर्न मात्रै सकिन्छ ।

५.३ पुनः चक्रीय प्रयोग

पुनः चक्रीय प्रयोग भनेको उत्पादित फोहरलाई त्यसको प्रसोधन मार्फत् नयाँ सामग्रीको रूपमा प्रयोग गर्नु भन्ने बुझिन्छ । फोहरलाई स्रोतमा वर्गीकरण गरी यस्ता फोहर क्वाडी संकलकलाई उपलब्ध गराउँदा थोरै भएपनि आर्थिक आजन गर्न सकिन्छ । हामीले मिल्काउने यस्ता फोहर प्रसोधन उद्योगसम्म पुर्ख र त्यसबाट हामीले प्रयोग गर्ने नयाँ सामग्री उत्पादन हुन्छ । यस्तो प्रकृयामा कच्चा पदार्थको रूपमा फोहर नै प्रयोग हुने भएकाले कच्चा पदार्थको आयात पनि कम गर्न मद्दत मिल्छ । यस्तो प्रकृयामा फोहरजन्य कच्चा पदार्थबाट उपभोग्य सामग्री तयार पार्ने उद्योगहरुलाई विशेष सहुलियतको व्यवस्था गरी प्रोत्साहन गर्ने वातावरण सिर्जना गर्नुपर्छ । घरायसी फोहरमध्ये पनि धेरै फोहर पुनः चक्रीय प्रयोगमा आउन सक्छन् जस्तैः खेर जाने कागज, फलाम, प्लाष्टिकजन्य फोहर, रबर, शिशा, क्यान आदिलाई प्रसोधन उद्योग सम्म पुऱ्याएर नयाँ सामग्री उत्पादन गर्न सकिन्छ । पुनः चक्रीय प्रयोगका केही नमूनाहरु चित्रमा हेरौँ ।

क्वाडी सामग्रीबाट नयाँ सामान बनेको

भाग ६ करेसावारी तथा कौसी खेतीको परिचय

करेसावारीमा वा घरको छत तथा कौसी वा खाली ठाउँमा सागसब्जी तथा खानेकुराहरु उत्पादन गर्ने विधिलाई करेसावारी तथा कौसी खेती भनिन्छ । यस प्रकारको विधिमा कौसी मै केराउ, काउली, पिडालु, गाँजर, मूला, गोलभेडा, खुर्सानी, रायो, चम्सुर, धनिया, सिमी, बोडी आदि उत्पादन गर्न सकिन्छ ।

सहरीकरण संगै बढ्दो जनधनत्व र अतिकमण हुदै गएको कृषियोग्य जमिनले गर्दा सहरवासी विषादीयुक्त तरकारी खान बाध्य छन् । यस्तो अवस्थामा आफैनै करेसावारी वा घरको छतमा तरकारी उत्पादन गर्ने विधि कौसी खेती सावित भएको छ । यसबाट दैनिक एकाध घण्टाको समय उपयोग गरेर तरकारी उत्पादन गरी खपत गर्ने तथा फोहरको सही व्यवस्थापनका लागि योगदान गर्न सकिन्छ ।

६.१ कौसी खेतीको लागि ध्यान दिनु पर्ने कुराहरु

- **घरको अवस्था:** कौसी खेती गर्नुपूर्ब पुरानो वा नयाँ घर तथा यसको बनावट बारेमा राम्ररी ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ । कौसी खेती गर्दा गमला तथा माटोको भारले घरको संरचनामा केही क्षति हुन सक्ने भएकोले यसलाई समेत ध्यान दिनुपर्दछ । प्राविधिकको सल्लाह बमोजिम कौसी खेती गर्नुपर्दछ ।

कौसी खेतीको अधिकतम प्रयोग गर्ने तरिका

कौसी खेतीले बातावरणीय सञ्चालन कायम गर्न सक्नाउँछ

कौसी खेतीमा बमांकोलको प्रयोग

- ▶ पानी तथा ढलको व्यवस्था: कौसी खेती गर्दा यसको लागि आवश्यक पानीको व्यवस्था गर्नुपर्दछ साथै पानी नजम्ने व्यवस्था हुनु पर्दछ। दैनिक आवश्यक मात्राको पानी छर्ने तथा सो पानी निकासको समेत व्यवस्था हुनुपर्दछ। वर्षातको समयमा पानी नजम्ने गरी व्यवस्था हुनु पर्दछ साथै आकाशे पानीको सदुपयोग पनि गर्न सकिनेछ।
- ▶ हावा र धाम : कौसी खेती गर्दा हावा ओहोर-दोहोरको राम्रो व्यवस्था हुनुपर्दछ। कौसीमा धाम पर्ने खालको हुनुपर्दछ। राम्रो उत्पादन प्राप्त गर्नको लागि यी पक्षहरु अत्यन्त महत्वपूर्ण हुन्छन्।

६.२ तरकारीको विरुवा सार्ने तथा बीउ रोप्ने तरिका

- ▶ बालीको लागि १-२ महिना वा ४-५ पातको भएपछि बेर्ना सार्नु पर्दछ,
- ▶ बेर्ना सार्नु एक दिन अगाडि पानी छरेर माटो नरम गर्नुपर्दछ,
- ▶ निकालेको बेर्नालाई मल हालेर खाडलमा विस्तारै जरा छोपिने गरी पुनर्नु पर्दछ,
- ▶ धाम, पानी आदिबाट बचाउन छुट्टै छहारी बनाइदिनु पर्दछ,
- ▶ मौसमी विरुवाहरुका लागि एक अर्काको दूरी कम्तीमा १ फीटको हुनुपर्दछ, बहुवर्षीय विरुवाका लागि त्यस्तो दूरी ३ देखि ५ फीटसम्म आवश्यक पर्दछ।
- ▶ कुनै कुनै विरुवा ३-४ इन्चको फरकमा २-३ वटा बीउ रोप्नु पर्दछ। एक लाइनदेखि अर्को लाइन १ फीटको फरकमा हुनुपर्दछ।

कौसी ब्रेगेचाका लागि नसरी व्यवस्थापन

कार्टन वाक्समा बेर्ना उत्पादन

६.३ करेसाबारी निर्माणको लागि आवश्यक कुराहरु

- ▶ क्षेत्रफल : ५-६ जना सदस्यका लागि करिब २०० वर्गफीट,
- ▶ स्थान : घरको कौसी, बरन्डा, कन्टेनर, गमलाहरु इत्यादि,
- ▶ करेसाबारीको रेखाङ्कन : १ फीटदेखि ३ फीट लम्बाई आवश्यकता अनुसार,
- ▶ सिंचाई तथा निकासको बन्दोबस्त : विभिन्न पाइप, हजारी तथा पानी संकलनको व्यवस्था गर्नुपर्दछ,

कौसी गमलाखेती

कौसी खेती प्रतिधिमा जैविक सघन कृषि प्रणालीको प्रयोग

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- ▶ **कम्पोस्ट मल** : आवश्यक मल अर्को ठाउँमा उत्पादन गर्ने,
 - ▶ **नर्सरी क्षेत्र** : आवश्यक बेर्ना उत्पादन गर्ने,
 - ▶ **बालीचक तथा स्थान विनियोजन** : धुम्ती बाली लगाउने र उचित स्थानको प्रयोजन गर्ने,
 - ▶ **कौसी करेसावारीको लागि चाहिने सामग्रीहरु** : खनजोत देखि लिएर बाली संरक्षण तथा मलजलको लागि चाहिने सम्पूर्ण सामग्रीहरुको परिचालन ।
जस्तै : गार्डेन ट्लसेट, कट्टो, कोदालो, हजारी, स्प्रे, पम्प तथा कैची आदि ।

६.४ कौसी खेतीको लागि ठाउँको तयारी

कौसी, करेसावारीको लागि ठाउँको तयारी गर्दा ध्यान दिनपर्ने कराहरु :

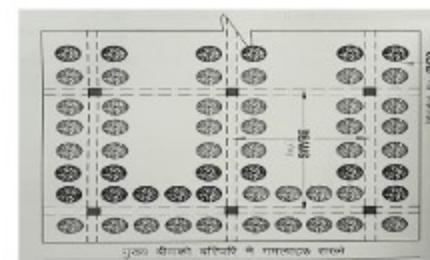
- ▶ स्थानको सम्भाव्यता विश्लेषण
 - ▶ स्थानको क्षेत्र निर्धारण
 - ▶ स्थानमा लगाइने विरुद्धाको प्राथमिकता

संभावित जोखिम न्यूनीकरणका लागि घरको प्रकृति अनुसार कौसी खेती गर्ने तरिकाहरु

- ▶ वीम (Cantilevers Beam) नराखी घर बाहिर निकालेको स्त्यावको भागमा कौसी खेती गर्नु हुँदैन
 - ▶ वीम राखेर घर बाहिर निकालिएको स्त्यावको भागमा छत वीम (Ceiling Beam) को केन्द्रबाट १ मिटरसम्म मात्र कौसी खेती गर्न सकिन्दै,
 - ▶ मूल्य वीम (Main Beam) को नजिक पर्ने गरी लहरमा खेती गर्ने ।

सरक्षित कौसी खेतीका तरिका

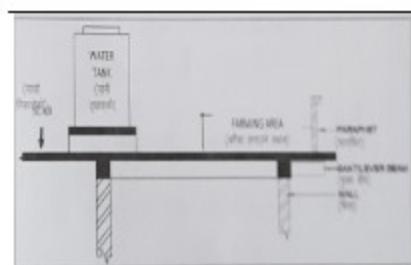
- छतको कुनै एक छेउमा मात्र धेरै तौल पर्ने गरी खेती गर्नु हुँदैन,
 - छतको भाग खसो छ भने पानी तर्किने गरी कोरा मसिनो गर्ने,
 - छतमा पानी ट्याइकी भएको विपरित भागमा भार सन्तुलन (Load Balance) हुने गरी खेती गर्ने,
 - घरको उचाई घरको चौडाईको तीन गुणा भन्दा बढी छ भने कौसी खेती गर्नुहुँदैन,
 - ३० डिग्री भन्दा बढी भिरालो (Slope) जग्गामा निर्माण भएको घरमा कौसी खेती गर्नु हुँदैन,

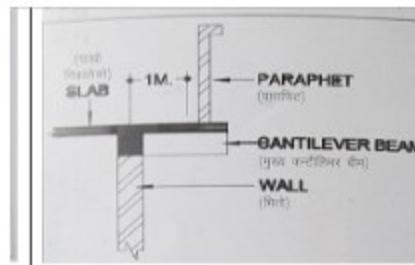
सरक्षित कौसी खेतीका तरिका

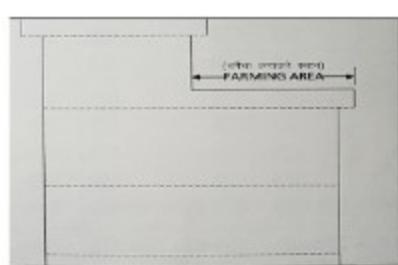
- ▶ तौल सन्तुलन नमिलेको घर जस्तै २.५ तला, ३.५ तला आदि भएको घरको तल्लो आधा छतमा भार सन्तुलन (Load Balance) हुने गरी खेती गर्ने,
- ▶ खम्बा देखि खम्बा (Pillar देखि Piller) को दुरी ४.५ मीटर भन्दा बढी भएको वीममा थपभार (Load) दिनु हुँदैन
- ▶ छत भित्र कै भागमा लहराहरु व्यवस्थापन गर्ने, Paraphet Wall बाहिर नपठाउने,
- ▶ छतमा पानी नजम्ने गरी पानी निकास व्यवस्था (Drainage System) मिलाउने,
- ▶ पानी जम्ने गरी सिंचाइ नगर्ने, सकेसम्म थोपा सिंचाइ गर्ने,
- ▶ जैविक मल, नरिवलको जटा आदि प्रयोग गरी माटोको तौल घटाउने,

भार सन्तुलन हुनेगरी खेती गर्ने

१ मी. भन्दा टप्पमा गमला नराख्ने

कौसीमा सन्तुलन हुनेगरी खेती गर्ने केव्र

३० डिग्री भन्दा भिरालोमा बनेको घरमा जोखिम हुन्छ

सामान्यतय: कौसी खेती गर्न उपयुक्त नहुने अवस्थाहरु :

- ▶ खम्बा नराखिएको Wall System मा बनेका ३ तलाभन्दा अग्ला घर,
- ▶ खम्बा नराखिएको Wall System मा बनेका ३ तला भन्दा होचा तर Plinth Level र Ceiling Level मा Beam नराखी निर्माण भएका घरहरु,
- ▶ ढलान गर्दा ईंटा राखेर (RBC) छत निर्माण भएका घरहरु,
- ▶ एउटा भित्ता (Wall) को दुरी ३.५ मीटर भन्दा बढी हुने गरी निर्माण भएका घरहरु,
- ▶ सामान्य खम्बा (Pillar) मा खम्बा देखि खम्बा (Pillar to Pillar) को दुरी ४.५ मीटर भन्दा बढी हुने गरी निर्माण भएका घरहरु,
- ▶ छत चर्केका र छत मुनि कोठाको Ceiling मा पहेलो दाग पर्न थालेको छत भएका घरहरु,

६.५ कौसी/करेसाबारी खेतीमा प्रयोग हुने माटो

क) बलौटे माटो

- ▶ बालुवा प्रशस्त तर पाँगो भाग पर्नि हुन्छ ।
 - ▶ केही समयसम्म पानी अङ्गाई राख्न सक्छ ।
 - ▶ खाद्यतत्व विरुवालाई सजिलै उपलब्ध हुन सक्छ ।
- (धेरैजसो जरे तरकारी बाली मूला, गाजर, प्याज आदिको लागि उपयुक्त)

बलौटे माटो

ख) चिम्ट्याइलो माटो

- ▶ बालुवाको अनुपात थोरै (२०% भन्दा कम) हुन्छ ।
- ▶ मसिनो पाङ्गो माटोको अनुपात धेरै हुन्छ ।
- ▶ सुख्खा अवस्थामा माटो कडा, ठूलूला डल्ला पर्ने हुन्छ ।
- ▶ भिजेको अवस्थामा माटो धेरै चिप्लो हुन्छ ।
- ▶ पानी धेरै समय अडिरहन्छ, खनजोत गर्न गाहो हुन्छ ।

(तरकारी तथा फलफुल खेतीको लागि यस्तो माटो उपयुक्त हुन्दैन)

चिम्ट्याइलो माटो

ग) दुमट माटो

- ▶ बालुवा र मसिनो पाँगो माटो समान रूपमा मिसिएको हुन्छ ।
 - ▶ माटोले धेरै समयसम्म पानी अङ्गाई राख्न सक्छ ।
 - ▶ प्रायः सबै किसिमका खाद्यतत्व विरुवाले यसबाट पाउँछ ।
- तसर्थ, दुमट माटो सबै किसिमका बालीको लागि ज्यादै उपयुक्त हुन्छ ।

दुमट माटो

६.६ मलखादको प्रकार

मलखाद दुई प्रकारका हुन्छन् ती यसप्रकार छन्।

क) प्राङ्गारिक मल (Compost manure)

गाईवस्तुको मलमूत्र देखि भारपात वा अन्य जैविक पदार्थ कुहाएर बनाइएको मललाई प्राङ्गारिक मल भनिन्छ।

यस्तो मल गाईवस्तुको गोबर, कुहिने वस्तुहरूबाट बन्छ। कम्पोष्ट मलको प्रयोग विधि यसप्रकार छ।

- ▶ गमलाको माटोमा १/१ भाग कम्पोष्ट मल मिसाएर विरुवा रोप्ने,
- ▶ फुल फुले बेलामा माटो माथि विरुवाको वरिपरि १ पत्र कम्पोष्ट छरेर गोड्ने,
- ▶ खेतबारीको माटोमा कम्पोष्ट मिसाएर विरुवा रोप्ने,
- ▶ रोपिसकेको विरुवामा त्यसको वरिपरि एक पत्र कम्पोष्ट छरेर गोड्ने वा मल राखेर माटोले पुर्ने साथै विरुवा रोपेको हरेक ६ हप्तामा विरुवामा मल हाल्ने।

रासायनिक मल

ख) रासायनिक मल (Chemical fertilizer)

विभिन्न रसायनहरूलाई निश्चित अनुपातमा मिसाई रासायनिक प्रक्रियाबाट कारखानामा तयार पारिने मल

रासायनिक मल हो। यूरिया, डीएपी, पोटास आदि रासायनिक मल हुन्।

६.७ मलमा उपलब्ध हुने खाद्यतत्वहरू

मल त्यस्तो पदार्थ हो जसले विरुवाको विकासको लागि चाहिने विभिन्न खाद्यतत्वहरू उपलब्ध गराउँछ। बोट विरुवालाई १६ प्रकारका खाद्यतत्वहरूको आवश्यकता पर्दछ। ती यस प्रकार छन्।

मूल्य खाद्यतत्वहरू (६ प्रकार)	सहायक खाद्यतत्वहरू (३ प्रकार)	सूक्ष्म खाद्यतत्वहरू (७ प्रकार)
कार्बन, हाइड्रोजन, अक्सिजन, नाइट्रोजन, फण्टोरस र पोटास	क्याल्सियम, म्याग्नेसियम र सल्फर	बोरोन, क्लोरिन, तामा, फलाम, मैझनिज, मोलिब्डेनम, जिंक

६.८ माटोको व्यवस्थापन

- ▶ घरको छत, कौसी, वरण्डामा खेती गर्दा प्रशस्त प्राङ्गारिक पदार्थ भएको हलुका दुमट माटो छान्नु पर्दछ ।
- ▶ स्वस्थ र सफा ठाउँको रास्तो मलिलो माटो त्याई डल्ला फोरेर भ्यास, छेस्काछेस्की, ठुटा, गिर्खा केलाई चालेर सफा गरी माटो खुकुलो तथा बुर्वाउँदो बनाउनु पर्दछ ।
- ▶ माटो चिम्टाइलो छ भने, बालुवा र प्रशस्त प्राङ्गारिक मल मिसाउनु पर्दछ ।
- ▶ माटो बलौटे छ भने, चिम्टाइलो माटो र प्रशस्त प्राङ्गारिक मल मिसाउनु पर्दछ ।
- ▶ माटोको पी.एच. मान (अम्लीयपना) ५.५ देखि ६.५ भएमा माटोमा उपस्थित प्रायः सबै प्रकारका खाद्यतत्व विरुवालाई उपलब्ध हुन्छ ।

६.९ माटो, मलको परिमाण र समीक्षण बनाउने तरिका

- ▶ बालुवा (१ भाग) – दुङ्गाहरु नमिसिएको, रास्ती छान्नु पर्दछ ।
- ▶ नरिवलको जडाको धुलो (२ भाग) – धुलो र मसिनो बनाइएको हुनुपर्दछ ।
- ▶ पतकर मल (१ भाग) – पात-पतिंगरबाट बनाइएको मल हुनुपर्दछ ।
- ▶ मलिलो माटो (३ भाग) – सफा गरी मसिनो पार्नुपर्दछ ।
- ▶ कम्पोष्ट मल (१ भाग) – रास्ती कुहिएको हुनुपर्दछ ।
- ▶ उक्त सामग्रीलाई धुलो र मसिनो बनाई जालीले चालेर मात्रा अनुसार एकै ठाउँमा मिसाएर समीक्षण बनाउनु पर्दछ ।
- ▶ यसरी बालुवा, कम्पोष्ट मल र माटो (संम्भव भए जंगलको) को समीक्षण बनाई कौसी खेतीमा प्रयोग गर्नु पर्दछ ।

सन्तुलित माटो मिश्रण गर्ने तरिका

माटो हल्का गर्ने नरिवल जटाको प्रयोग

माटो उर्वरा पार्न कम्पोष्ट मलको प्रयोग

६.१० गोडमेल

- ▶ माटो हलुका बनाई राख्न र भारपातसँग विरुवाको बचाउ गर्न समयमै गोडमेल गर्न जरुरी हुन्छ।
- ▶ विरुवा उम्रेको २५-३० दिनपछि माटो राम्ररी गोड्नु पर्छ र नाइट्रोजन मलले टपड़ेस गरी माटोको उकेरा दिनुपर्छ।
- ▶ लहरा जाने बालीहरुमा लहरा छुट्न थालेपछि बोटको वरिपरि अलिकति हल्का माटो चढाई दिनुपर्छ।
- ▶ बीउ छारेको ४० दिनसम्म भारपातलाई उखेल्दा बढी ध्यान दिनुपर्छ।
- ▶ भारपातले उत्पादन मात्र नभई बालीको गुणस्तर समेत घट्न जान्छ। हल्का गोडाई गरी माटो खुकुलो पारी सिंचाई गर्नुपर्दछ।

गोडमेल गरेको

६.११ ध्यानदिनु पर्ने कुरा

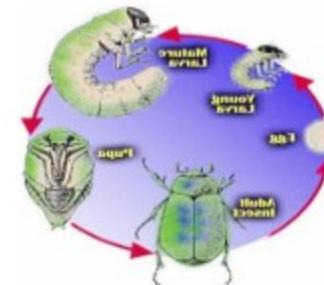
- ▶ सुख्खा माटो भन्दा भिजेको माटोको तौल बढी हुन्छ। तसर्थ, छतले थाम्न सक्ने भारको विचार गरेर कौसी खेतीको योजना बनाउनु पर्छ।
- ▶ कौसीमा माटोको सट्टा बालुवा, हलुका माटो, कम्पोष्ट मल र पात-पतिङ्गर कुहिएर बनेको मलको सम्मिश्रण प्रयोग गर्दा उपयुक्त हुन्छ।
- ▶ पानीको निकासको व्यवस्था भएको हलुका सामग्रीहरु जस्तै प्लाष्टिक, थर्माकोल वा फोमबाट बनेका संरचनाहरु प्रयोग गर्नु पर्दछ। स्थायी कौसीखेती गर्ने किफायती तरिका
- ▶ छतको ढलानमा पानी अवरोधको व्यवस्था गर्नु पर्दछ, जसले गर्दा छतको पानी चुहावटबाट बच्न सकिन्छ। छत केही भिरालो भएको खण्डमा पानीको राम्ररी निकास हुन्छ।

स्थायी कौसीखेती गर्ने आधुनिक प्रविधि

६.१२ बालीका प्रमुख रोग, किराहरु तथा अन्य सत्रुजीव व्यवस्थापन

साधारणतयः बाली विरुद्धाहरुमा विभिन्न सत्रुजीवहरुले हानी नोक्सानी पुन्याउँछन्। बाली नोक्सानी गर्ने केही मूल्य सत्रुजीवहरु निम्न अनुसार हुन्छन् :
किरा, जुका, सुलसुले, चिप्लेकिरा, मुसा, दुसी, जीवाणु, शंखेकिरा, चरा ।

सत्रुजीवको जीवन चक्र

मित्रजीवहरु

६.१३ रोगहरु

बोटविरुद्धामा लाग्ने रोगहरु निम्न प्रकारका हुन्छन् ।

- ▶ धुले दुसी/खाने रोग (लहरे, कोसे बाली)
- ▶ ओइलाउने रोग (गोलभेडा, भण्टा, खुर्सानी)
- ▶ डाउनी मिल्ड्यु रोग (काँको, फर्सी)
- ▶ डढुवा रोग (गोलभेडा, आलु)

रोगहरुबाट बचाउनको लागि बजारमा पाइने जैविक तथा बनस्पति विषादीको प्रयोग गर्नुपर्दछ ।

- ▶ चुस्ने किराहरु: नीम ५ मि.लि. प्रतिलिटर पानीमा मिसाएर छर्ने,
- ▶ चपाउने किराहरु: बायाक्याच ६ मि.लि. प्रतिलिटर पानीमा मिसाएर छर्ने,
- ▶ चुस्ने/चपाउने किराहरु: बायाक्याच (ट्राइकोडर्मा) ६ मि.लि. प्रतिलिटर पानीमा मिसाएर छर्ने,
- ▶ दुसीजन्य रोग: बायोकेयर (ट्राइकोडर्मा) ६ मि.लि. प्रतिलिटर पानीमा मिसाएर छर्ने,
- ▶ इ.एम. १० मि.लि. सख्खर १० ग्राम र एक लिटर पानी मिसाएर छर्ने,

बालीनालीमा देखिने किराहरु

बालीमा देखिने रोगहरु

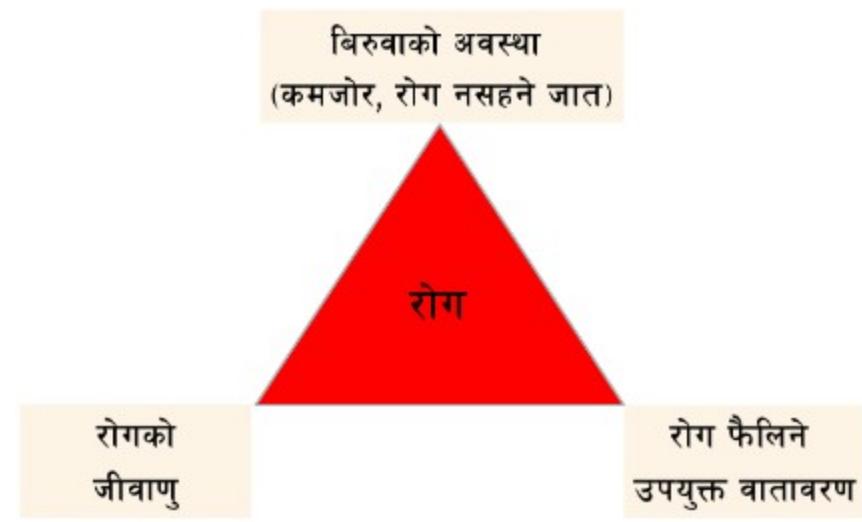
सूक्ष्म तत्वको कमिले हुने रोगहरु

किरा टाँस्ने पहेलो स्टिकर/पासो

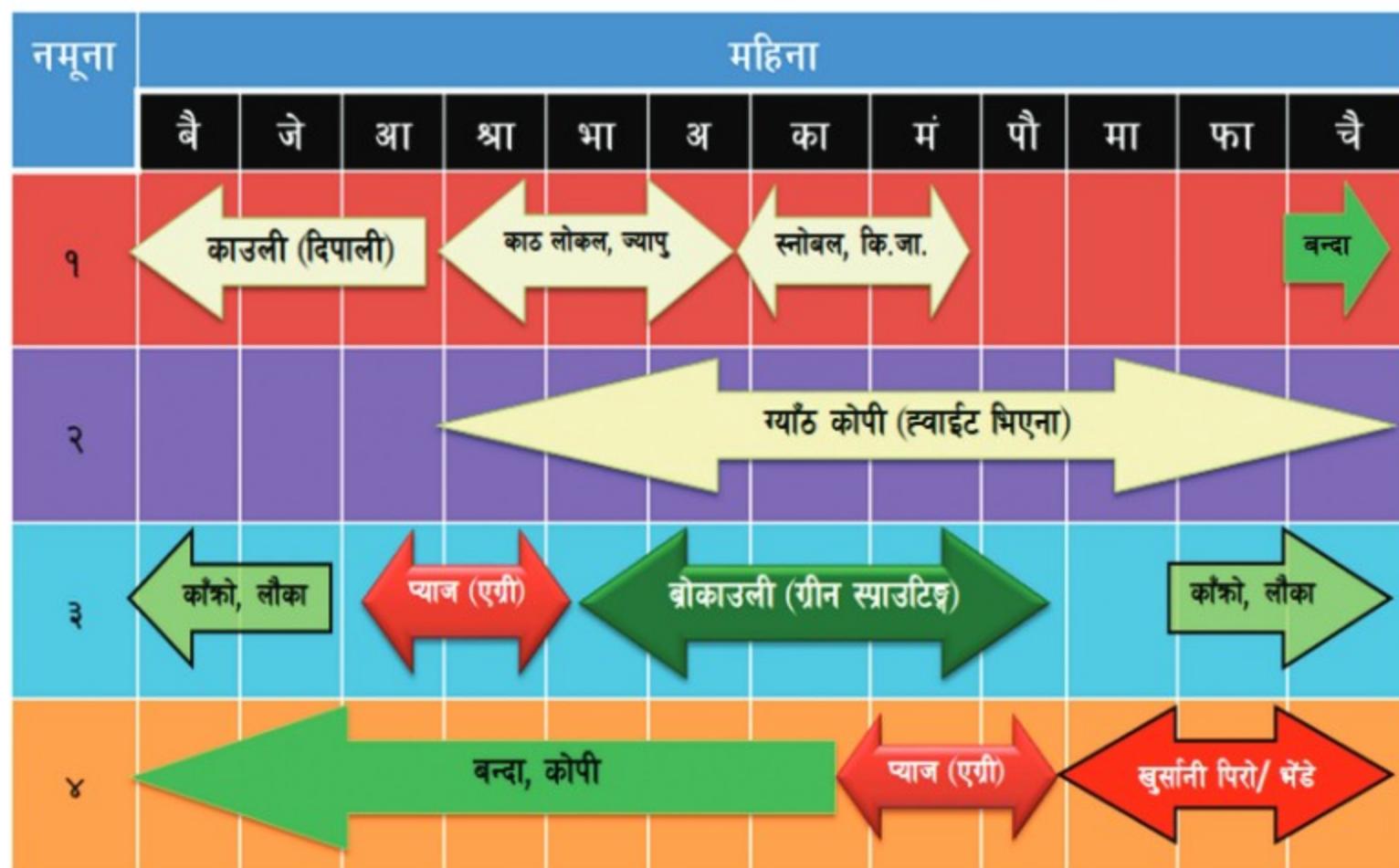
६.१८ कौसी तथा करेसाबारीमा रोग तथा किराको नियन्त्रण

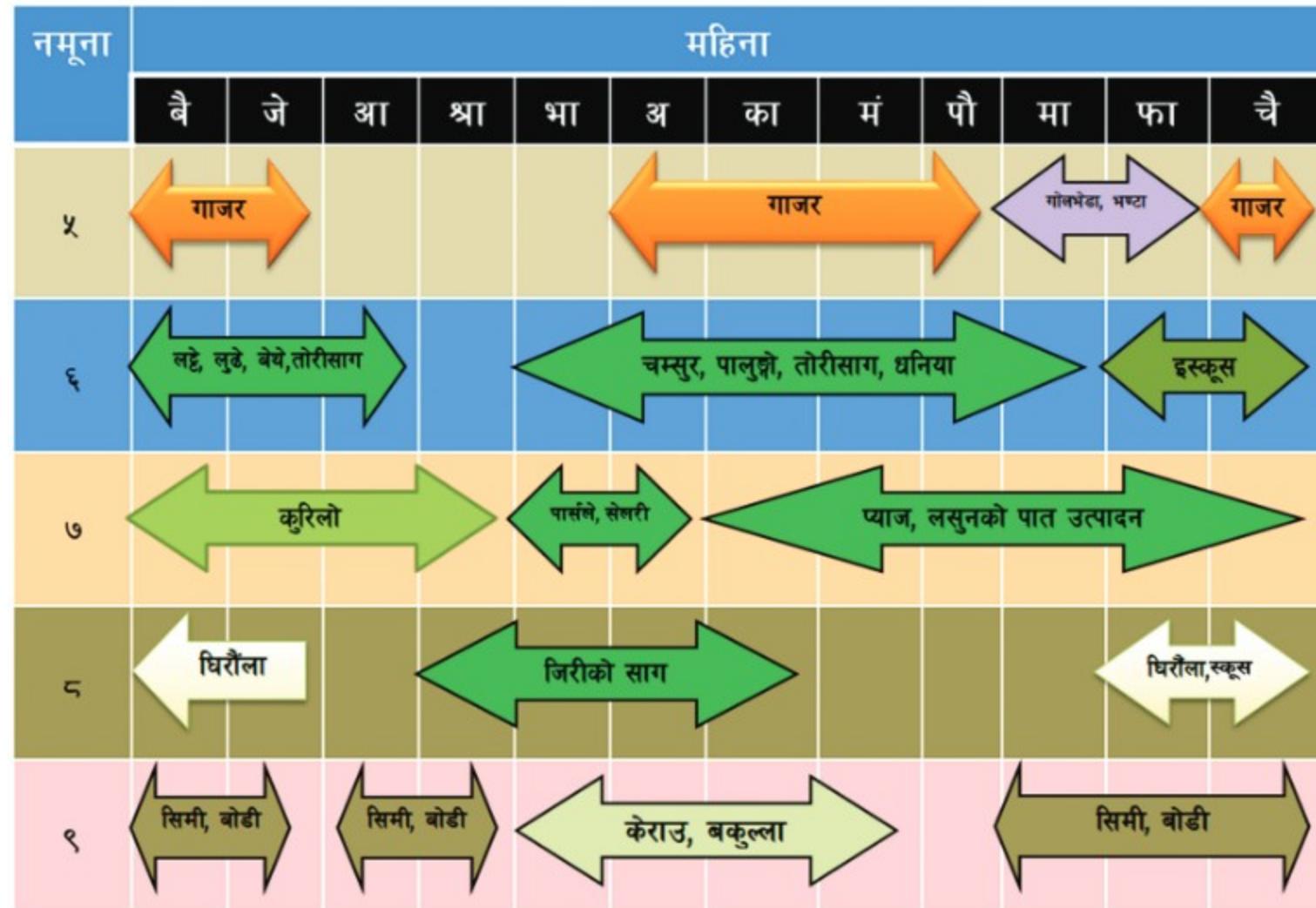
- ▶ सन्तुलित मलखादको प्रयोग गर्ने ।
- ▶ रोग लागेको पात, भाग वा विरुद्धा हटाउने ।
- ▶ किराहरु देख्ने वित्तिकै टिपी नष्ट गर्ने ।
- ▶ किराहरुलाई पासोमा पारी नष्ट गर्ने ।
- ▶ वनस्पतिजन्य विषादीको प्रयोग गर्ने ।
- ▶ मानव स्वास्थ्यमा हानी कम गर्ने रासायनिक विषादीको प्रयोग गर्ने ।

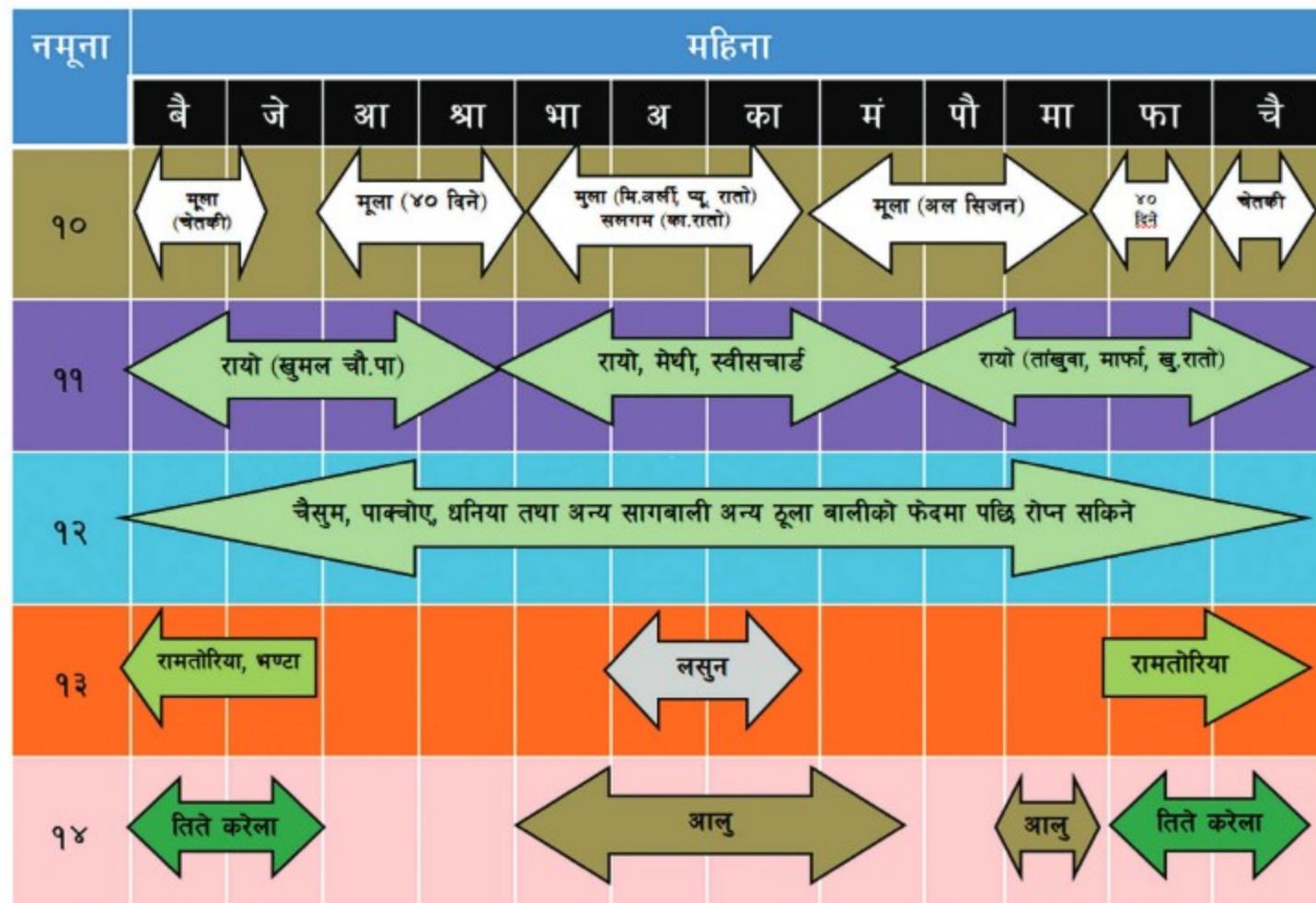

विरुद्धामा रोग किरा लाग्ने अवस्था

७) वार्षिक बालीपात्रो, अन्तरबाली तथा घुम्ती बाली सम्बन्धी जानकारी

बालीपात्रो अन्तर्गत ध्यान दिनु पर्ने बुँदाहरु

- ▶ बालीको समूह
- ▶ मौसम अनुसारको बाली
- ▶ बीउ रोजे, बेर्ना सार्ने समय
- ▶ बीउ बेर्ना लगाउने तरिका
- ▶ बाली लिने समय
- ▶ बालीको उत्पादन

तरकारी बालीको समूह

- ▶ काउली बाली समूह : काउली, बन्दा, ब्रोकाउली, ग्याँठकोबी
- ▶ सागपात बाली समूह : रायो, चम्सुर, पालुङ्गो, स्वीसचार्ड
- ▶ गानो बाली समूह : लसनु, प्याज र छ्यापी
- ▶ कोसे बाली समूह : बोडी, सिमी, केराउ, बकुल्ला
- ▶ फलबाली समूह : गोलभेंडा, रामतोरिया, भन्टा, खुसानी
- ▶ लहरे बाली समूह : कौंको, करेला, धिरौला, फर्सी
- ▶ जरेबाली समूह : मूला, सलगम, गाजर

७.१) मौसम अनुसारका बालीहरु

हिउदै तरकारी बालीहरु :-

- ▶ काउली, बन्दा, ब्रोकाउली, ग्याँठकोबी
- ▶ स्वीसचार्ड, रायो, चम्सुर, पालुङ्गो, मेथीसाग
- ▶ प्याज, लसनु, छ्यापी, धनियाँ

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- ▶ बकुल्ला, हिउंदे सिमी, केराउ
- ▶ गोलभेडा, मूला, गाजर, सलगम

वर्षे तरकारी बालीहरु :-

- ▶ सिमी, तनेबोडी
- ▶ गोलभेडा, भन्टा, रामतोरिया
- ▶ भेडे खुर्सानी, पीरो खुर्सानी
- ▶ तीतेकरेला, काँको, लौका, घिरौला, फर्सी

उपयुक्त हिउंदे फलफुल बालीहरु : अंगुर, किवी, अंजीर, आरु, आरुबखडा, स्ट्रेबेरी

उपयुक्त हिउंदे बालीहरु

उपयुक्त वर्षे फलफुल बालीहरु : अम्बा, आंप, कागती, जुनार, मुन्तला, सुन्तला, एभोकाडो

उपयुक्त मसला बालीहरु

उपयुक्त फुलहरु

७.२) बीउ/बेर्ना लगाउने तरिका

- ▶ धेरैजसो तरकारी बालीहरु (चम्सुर, पालुङ्गो, मूला, गाजर, मेथी, बकुल्ला, केराउ, बोडी आदि) को बीउ नै रोपिन्छ ।
- ▶ काउली, बन्दा, रायो, गालभेंडा, खुर्सानी, भन्टा, प्याज आदिलाई माटो, काठ वा टिनको ट्रेमा बीउ रोपी बेर्ना तयार गरेपछि सारिन्छ ।
- ▶ छोटो र माथि नै जरा फैलिने तरकारी बालीहरु जस्तै काउली, बन्दा, रायो, चम्सुर, पालुङ्गो, प्याज, लसुन, धनिया आदिलाई छतमा नै सिमेन्ट वा काठको स्थायी संरचना बनाई खेती गर्न सकिन्छ ।
- ▶ लामो जरा हुने तरकारी बालीहरु जस्तै भण्टा, गोलभेंडा, भिण्डी, भेंडेखुर्सानी, काँक्रो, फर्सी, सिमी, बोडी आदिलाई गमला वा जुटको बोरा वा प्लास्टिकको संरचनामा खेती गर्नु पर्दछ ।
- ▶ अगलो वा होचो प्रकृतिका विरुवाहरुलाई रोप्दा सक्भर एक आपसमा ढायाँ नपर्ने गरी अगाडि पछाडि मिलाएर रोप्नुपर्दछ ।

मिश्रित बालीहरु लगाउने तरिका

७.३) घुन्ती बाली (बालीचक्र)

- ▶ यो माटोको उर्वरा शक्ति कायम राख्न तयार पारिएको बाली प्रणाली हो ।
- ▶ यी बालीहरुको सफल खेतीका लागि जमिन र समयको बढी उपयोग हुन्छ ।
- ▶ बाली-चक्रमा कोसे बाली अनिवार्य रूपमा लगाइन्छ जसले गर्दा माटोमा बालीलाई चाहिने मूल्य खाद्यतत्व नाईट्रोजनको आपूर्ति हुन्छ ।
- ▶ बाली-चक्रमा कोसे बाली पछि काउली वा जरे बाली, त्यसपछि फलबाली लगाइन्छ जसले गर्दा विरुवालाई सर्वे रोगहरुबाट बचाउँन सकिन्छ ।
- ▶ बाली-चक्रमा धेरै प्राज्ञारिक मल आवश्यक पर्ने बाली जस्तै बन्दा, फर्सी र तुलनात्मक रूपमा मल कम भए पनि हुने बाली जस्तै सिमी, बकुल्ला, सागपात आदि बालीलाई एकपछि अर्को मिलाई लगाउनाले मलखादको व्यवस्थापन हुनुका साथै उत्पादन लागत पनि कम हुन जान्छ ।

बाली चक्र उपनाउने तरिका

७.४) अन्तर बाली (मित्री बाली)

- ▶ यो एक प्रकारको तरकारी बाली खेती प्रणाली हो ।
- ▶ यसमा बढी र लगातार तरकारी बालीहरुको उत्पादन लिन सकिन्छ ।
- ▶ दुईवटा बाली एकै समयमा लगाइन्छ तर बाली लिने समय बाली अनुसार फरक हुन्छ ।
- ▶ काउली भित्र लसुन, बन्दा भित्र तोरी, खुर्सानी भित्र लड्डे साग जस्ता तरकारी बाली खेती गर्न सकिन्छ ।
- ▶ विभिन्न बालीहरु पर्क्तिमा लगाउँदा रोग किरा नियन्त्रण गर्न सजिलो हुन्छ, जस्तै प्याजको लाइनमा धनियाँ (झिङ्गाको नियन्त्रण), गोलभेडाको लाइनमा सयपत्री फूल (नेमाटोड, गवारो किराको नियन्त्रण) बन्दा वा काउलीको लाइनमा तोरी (बन्दाको पुतलीको नियन्त्रण) ।

अन्तरबाली (मित्री बाली)

७.५) सन्तुलित भोजन र पोषणमा तरकारी / फलफूलको भूमिका

परिचय

मानव शरीर पनि खाद्य पदार्थहरु जस्तै विभिन्न पोषक तत्वहरुबाट बनेको हुन्छ । एक जना वयस्क मानिसको संरचना निम्न अनुसार हुन्छ ।

- ▶ पानी ६० %
- ▶ प्रोटीन २०%
- ▶ चिल्लो पदार्थ १३%
- ▶ खनिज पदार्थ ६%
- ▶ कार्बोहाईड्रेट १%

७.६) मानिसलाई चाहिने खाद्य पोषण

खाद्य पोषणको रूपमा ६ प्रकारका पोषकतत्वहरु चाहिन्छ :-

- ▶ कार्बोहाईड्रेट - शरीरलाई शक्ति दिन्छ
- ▶ प्रोटीन - शरीरको वृद्धि विकास गर्दछ

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- ▶ चिल्लो पदार्थ - शरीरलाई उज्जा दिन्छ
 - ▶ भिटामीन - शरीर निरोगी राख्छ
 - ▶ खनिज लवण - शरीर निरोगी राख्छ
 - ▶ रेशाहरु तथा पानी - पाचन क्रियामा सहयोग गर्दछ
- उपरोक्त पोषक तत्वयुक्त खानालाई सन्तुलित भोजन भनिन्छ ।

पोषण पिरामीड

७.७) खाद्यपोषण सारांश

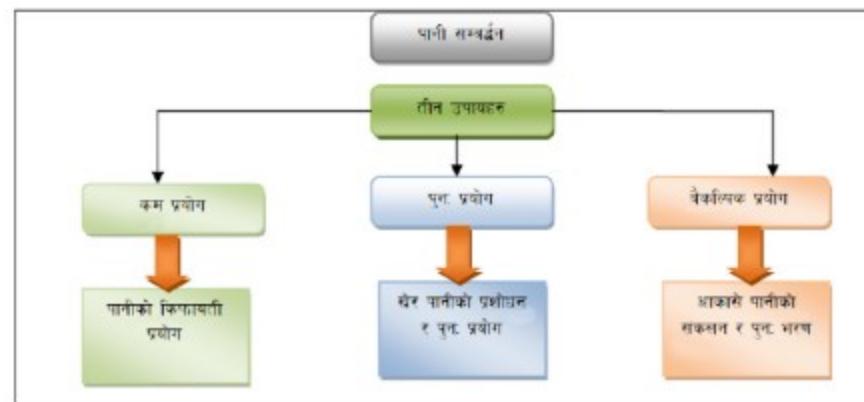
- ▶ शरीरलाई शक्ति दिने कार्बोहाइड्रेट अन्तबालीका साथै मूख्य रूपमा आलु, कन्दमूल, पिंडालु, सखरखण्ड, पाकेको फर्सी, फलफूलमा पाइन्छ ।
- ▶ शरीरको वृद्धि विकास गर्ने प्रोटीन दाल बाली र पशुपक्षीजन्य पदार्थका साथै सिमी, बोडी, केराउ, भटमास आदि कोसे बाली तथा फलफूलमा पाइन्छ ।
- ▶ शरीरलाई उज्जा दिने चिल्लो पदार्थ तेल बाली र पशुपक्षीजन्य पदार्थका साथै विशेषगरी बदाम, भटमास तथा एभोकाडोमा पाइन्छ ।
- ▶ शरीरलाई निरोगी र स्वस्थ्य राख्न आवश्यक पर्ने भिटामीन, खनिज लवण, रेशाहरु तरकारी र फलफूल बालीमा मात्र पाइन्छ ।
- ▶ तरकारी पेट सफा गर्ने खस्तो वस्तुको रास्तो स्रोत हो जसले कव्जियत हटाउने र पाचन क्रियामा सहयोग पुऱ्याउने गर्दछ ।
- ▶ तरकारी पूर्ण रूपमा क्षारीय खाद्य वस्तु हो जसले हास्तो खानामा मासु र अन्य चिल्लो पदार्थबाट प्राप्त हुने अम्ललाई तटस्थ पारी पेटको रोगबाट बचाउँछ ।
- ▶ तरकारी बालीले कुपोषणसंग लड्न र मोटोपन घटाउन मद्दत गर्ने दोहोरो काम गर्दछ । सन्तुलित मात्रामा दिनहुँ तरकारी खाएमा दोस्रो प्रकारको चिनी रोगको साथै लुकेको भोक हटाउन समेत मद्दत गर्दछ ।

अतः हास्तो शरीरलाई चाहिने सबै पोषकतत्वहरु सजिलै सँग तरकारी तथा फलफूलमा पाइने हुनाले यिनको सेवन निकै नै महत्वपूर्ण मानिन्छ ।

७.८ कौसी खेतीमा पानीको सदुपयोग गर्ने तरिका

- ▶ बोट विरुवाहरुको लागि पानी अति आवश्यक तत्व हो ।
- ▶ बोट विरुवाहरुमा पानीको चिस्यान एकनासको हुनु पर्दछ ।
- ▶ पानीको आवश्यकतालाई परिपूर्ति गर्न घरेलु स्तरमा आकासे पानी संकलन तथा खेर गएको (फोहर) पानीको सदुपयोग गर्न सकिन्छ ।

- ▶ पानी परेको बेला कुनै उपयुक्त प्रविधि अपनाएर आकासे पानी संकलन गरी कौसी वर्गेचामा लगाइएका तरकारी, फलफूल, मसला र फूल विरुवामा पानीको आवश्यकतालाई परिपूर्ति गर्न सकिन्छ ।

साधारण तरिकाले आकासे पानी संकलन

आकासे पानी संकलन गर्न व्यवस्थित तरिका

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

- खेर जाने पानी जस्तै भान्दाबाट निस्केको तरकारी पखालेको पानी तथा भाँडाकुडा धोएको पानी, लुगा धोएको तथा नुहाएको पानीलाई केही प्रशोधन गरी कौसी बर्गैचामा प्रयोग गर्न सकिन्छ।

खेर गएको पानी संकलन गर्ने तरिका

प्रयोग भइसकेको पानी शुद्धीकरण तरिका

साधारण तरिकाले आकासे पानी संकलन

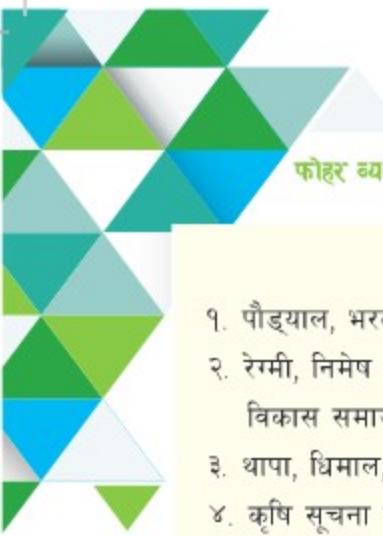
पानीलाई सिंचाईमा प्रयोग गर्ने तरिका

फोहर व्यवस्थापन र कौसी, करेसाबारी खेतीसंग सम्बन्धित उपयोगी सेवा प्रदायकहरु

- १) प्रारम्भ वायोटेक: काठमाडौंको रामकोटमा रहेको प्रारम्भ वायोटेकले मूल्यत: गड्यौला र गड्यौले मल उत्पादन गरी व्यवसायिक रूपमा विक्री वितरण गर्दछ । यसका साथै यो कम्पनीले जैविक विषादी, हुसीनासक, पोषक तत्व आदि पनि उपलब्ध गराउँछ । सम्पर्क ठेगाना: रामकोट, ६ काठमाडौं फोन नं: ०१-४०३४२९४ ९८०२०९९३०३ (अशोक भट्टराई), ईमेल: praramva.biotech@gmail.com
- २) ब्ल्यू वेष्ट टु भ्यातु: यो कम्पनीले पनि फोहरबाट मल उत्पादनको कार्य गर्दछ । सम्पर्क ठेगाना: लालदरबार, दरबारमार्ग, काठमाडौं फोन नं: ४२४०५२२ (२९९५), ९८४१२०३६४६ (नविन/विकास महर्जन), ईमेल: info@bw2v.com | website: <https://bw2v.com>
- ३) कुमारी नर्सरी: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खाले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल, कोकोपीटको उत्पादन र विक्री वितरण, सम्पर्क ठेगाना: पकनाजोल, काठमाडौं फोन नं: ०१-४२६९२४१, ९८५१०५७९५५ (प्रविन्द महर्जन), ९८५१०९८२९० (इन्द्र महर्जन)
- ४) महर्जन नर्सरी एन्ड फार्म: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फुल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खाले मल, इ.एम./जीवातु, गड्यौले मल, कोकोपीट । सम्पर्क ठेगाना: बाफल, काठमाडौं, फोन नं: ९८४१९७८०५६ (हेराकाजी महर्जन), ९८६०८४७४८३ (सानुकाजी महर्जन)
- ५) एम.डी.एस. लर्निङ सेन्टर प्रा. लि. मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबैखाले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल, कोकोपीट, मासु, दूधजन्य वस्तु, सेक्स सेल बीयाँ, क्रस बिड गाई व्यवसाय, अन्डा, खेती, ह्याचरी, साइलेज घाँस आदि, सम्पर्क ठेगाना: टोखा, काठमाडौं । फोन नं: ९८४१६४९१५५ (होम बहादुर भुसाल), ९८४९५१३१३७ (देवेन्द्र अधिकारी)
- ६) अधिकार सम्पन्न बाग्मती सम्भवा एकीकृत विकास समिति: सहुलियत दरमा कम्पोष्ट विन विक्री वितरण, सम्पर्क ठेगाना: गुहेश्वरी, काठमाडौं, फोन नं: ९८५२०४८९४८ दीपक बाबु सुवेदी, ९८५११७७७७ उत्तम पुडासैनी
- ७) किसान बीज भण्डार: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल, कोकोपीट । सम्पर्क ठेगाना: असन, काठमाडौं, फोन नं: ०१-४२६११८३, ९८४१५२८८३५ (केशव गौतम)
- ८) एग्गी नेपाल: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट विन, अर्गानिक तरकारीहरु तथा सुख्खा उत्पादन प्याकिडहरु, सम्पर्क ठेगाना: असन, काठमाडौं, फोन नं: ९८४०९१५७८/९८६३०२९९२४ (सुनिता न्हेमफुकी)
- ९) अन्लपूर्ण बीज भण्डार: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट मल, सम्पर्क ठेगाना: असन, काठमाडौं, फोन नं: ०१-४२२१८८८
- १०) जय किसान सीड भण्डार: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट मल, सम्पर्क ठेगाना: टेवाहाल, काठमाडौं, फोन नं: ०१-४२२२६३४, ०१-४४४४५७०४
- ११) कर्मा एप्ड सन्स ट्रेडर्स: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट मल, सम्पर्क ठेगाना: स्वयम्भू, काठमाडौं, फोन नं: ०१-२०२०३४८

१२) दाहाल ट्रेडिङ कल्सर्न: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबैखाले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट मल, सम्पर्क ठेगाना: काठमाडौं, फोन नं: ९८५९०२७९६७ (दुर्गा दाहाल)
१३) सियान सीड सर्भिस सेन्टर लि.: मिक्स कम्पोस्ट मल, बीउ तथा बेर्ना, फूल विरुवा, ज्यावल तथा किटनाशक, फलफूल विरुवा, सबै खाले मलहरु, इएम/जीवातु, गड्यौले मल कोकोपीट, कम्पोस्ट मल, सम्पर्क ठेगाना: थानकोट, काठमाडौं, फोन नं: ४३१०२४५, ४३१३८०५
१४) बामती सुन्दरता सरोकार मञ्च: कम्पोष्ट विन, सम्पर्क ठेगाना: काठमाडौं, फोन नं: ९८५९१७५७७३ (उत्तम पुडासैनी)
१५) नेप्सेम्याक: कम्पोष्ट मल वितरण, फोहर संकलन तथा प्रसोधन, सम्पर्क ठेगाना: एकान्तकुना, ललितपुर, फोन नं: ५५४४६९२२६, ९८५९०४३९८७ (टीका दाहाल)
१६) किर्तीपुर फोहर व्यवस्थापन सेवा प्रा.सि: कम्पोष्ट मल वितरण, फोहर संकलन तथा प्रसोधन, सम्पर्क ठेगाना: किर्तीपुर, काठमाडौं, फोन नं: ९८४९३८०५४८ (सरब महर्जन) ईमेल: info@nepcemac.org.np, nepcemac@mail.com.np
१७) सानुमैया महर्जन: गड्यौलापालन, गड्यौले मल उत्पादन तथा विक्री, फोन नं: ९८४९५०५५८७
१८) एनटीएस: कम्पोष्ट मल, नसरी, थोपा सिंचाई, कोकोपीट, पोलिहाउस सम्बन्धी सामग्रीहरु आदि। सम्पर्क ठेगाना: काठमाडौं, फोन नं: ५२२४१०२, ९८०९००८८१५ चितवन फोन नं: ०५६५२८९४९, ९८०९१०८८४०, ईमेल: info@nepalhealthopasinchai.com.np
१९) डोको: कम्पोष्ट मल वितरण, फोहर संकलन तथा प्रसोधन, सम्पर्क ठेगाना: काठमाडौं फोन नं: ९७७-९८०२०७५१५, ९८०२०४४४४३६ ईमेल: info@dokorecyclers.com
२०) डोको: कवाडी संकलन, फोहर संकलन तथा प्रसोधन सम्पर्क ठेगाना: चन्डोल, काठमाडौं, फोन नं: ९८६९०७९५१०
२१) अभिमन्यु हुमामाईँ: कवाडी संकलन, फोहर संकलन तथा प्रसोधन, फोन नं: ९८४९५०५०४९
२२) हिल्टेक: कम्पोष्ट विन उत्पादन, सम्पर्क ठेगाना: काठमाडौं, फोन नं: ०१-४३८९२२३/ १८६६-४०५-१३६०
२३) नेपाटप: कम्पोष्ट विन उत्पादन, सम्पर्क ठेगाना: सामाखुसी, काठमाडौं, फोन नं: ०१-४३५४९९७, ४३६३५४८, ४३८७९०९, ईमेल: info@nepatop.com
२४) वातावरण व्यवस्थापन विभाग, काठमाडौं महानगरपालिका: कम्पोष्ट विन वितरण, सम्पर्क ठेगाना: टेकु, काठमाडौं, फोन नं: ०१-४२३९७९९/५९०५५९९
२५) वातावरण व्यवस्थापन विभाग, ललितपुर महानगरपालिका: कम्पोष्ट विन वितरण, सम्पर्क ठेगाना: पुल्चोक, ललितपुर, फोन नं: ०५५२२५६३/५५५३९६६
२६) वातावरण व्यवस्थापन विभाग, किर्तीपुर नगरपालिका: कम्पोष्ट विन वितरण, सम्पर्क ठेगाना: किर्तीपुर, फोन नं: ०१-४३९९९०/०१-४३९६९३ (टेक प्रसाद गैरे ९८५९०२५१२५)

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

सन्दर्भ सूची

१. पौड्याल, भरत कुमार (२०७१), कौसी खेती तालिम निर्देशिका, यूएन ट्याविट्याट, कामनपा, इन्को, काठमाडौं, नेपाल।
२. रेग्मी, निमेष (सं.) (२०७५), फोहरमैला व्यवस्थापन तथा कौसी खेती हाते पुस्तका, अधिकार सम्पन्न बागमती सभ्यता एकीकृत विकास समिति, एकीकृत विकास समाज नेपाल, काठमाडौं, नेपाल।
३. थापा, धिमाल, महर्जन (२०७३), कौसी खेती तालिम निर्देशिका, ललितपुर महानगरपालिका, ललितपुर, नेपाल।
४. कृषि सूचना तथा प्रशिक्षण केन्द्र, (२०७६), कृषि डायरी, हरिहरभवन, ललितपुर, नेपाल।

वेबसाइटहरु

- https://openjicareport.jica.go.jp/pdf/11808664_06.pdf
- <https://www.pinterest.com/>
- <https://www.feedipedia.org/>
- <http://www.agrifarming.org/>
- <https://www.iflscience.com/>
- <https://www.alexanderwild.com/>
- <https://www.mypilipinas.com/>
- <https://www.krishisewa.com/>
- <https://telegraph.co.uk/>
- <https://www.researchgate.net/>
- <https://dreamstop.com/>
- <https://www.almanac.com/>
- <https://www.facebook.com/Wagon-Trail-Gardens-237570469607730/>
- <https://www.newsfnepal.com/>
- <https://enpho.org/>

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

कौसीखेतीका केही झलकहरु

फोहर व्यवस्थापन तथा करेसाबारी, कौसी खेती

कौसीखेतीका
केही कलकहरु

यी तस्वीहरु कामनपा बडा नं १९ दमौचाघाट गल्लीमा रहेको शेष नारायण महर्जन र शेष नारायण डंगोलको कौशीखेतीबाट लिइएको हो ।

- ▶ छुट्याए मोहर, मिसाए फोहर
- ▶ किन फाल्ने फोहर, बनाओ यसलाई मोहर
- ▶ स्वच्छ र सफा शहर, नगरवासीको रहर
- ▶ कुहिने र नकुहिने फोहर छुट्टाछुट्ट भाँडामा जम्मा गरौ
- ▶ बिरुवाको रहर, कम्पोष्ट बनेको फोहर
- ▶ फोहर व्यवस्थापन, हामी सबैको जिम्मेवारी
- ▶ फोहरलाई स्रोतमै घटाओ
- ▶ प्लाष्टिकको झोला सकेसम्म प्रयोग नगरौ
- ▶ फोहर छुट्याओ, कम्पोष्ट मल बनाओ
- ▶ स्थानीय फोहरलाई स्थानीय स्तरमा नै तह लगाओ
- ▶ फोहरको पुनः प्रयोग, आमदानीको रास्तो स्रोत

अधिकार सम्बन्ध सम्बन्धी सम्बन्ध एकीकृत विकास राजिति
वास्तवी तुमार अपेक्षा

एकिकृत विकास समाज नेपाल
Integrated Development Society Nepal